

Şehit askerde olur...

Evinin önünde hayatını kaybeden çocuklara şehit diyerek ne yürekteki yangını söndürebilirsiniz ne de ihmallerinizi kapatabilirsiniz! Bu yalın gerçeği Eren Bülbul'un annesi herkesin yüzüne çarptı.

SEFER CAN'IN
YAZISI 8'DE

Kralların taç yarışı

Şampiyonluk yarışı kadar olmasa da gol krallığı yarışı da hep heyecanlı olmuştur. Krallık tacını giymek isteyen forvetlerin sayısı bir hayli fazla. Bunların bir kısmı geçmişte gol krallığı yaşamış isimlerden oluşuyor.

EFE YİĞİT'İN
DOSYASI 23'TE

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 258 15 AĞUSTOS 2017 SALI WWW.TR724.COM — @TR724COM

Yeni 15 Temmuz'lar yeni İzmir suikastı senaryosu mu?

Anlaşılan bütün kurnaz tüccarlar gibi birer siyaset ve melanet tüccarı olan Erdoğan ile Külünk gibi adamları üretecekleri yeni Şeytani komploların pazarlamasını o komploları piyasaya

sürmeden önce yapıyor. iftiralarda bulunuyor. Bu söylemlerle Erdoğan'ın son günlerde kendi parti teşkilatlarını hedefe alması yan yana konulduğunda hem bürokraside ve toplumda hem

de siyasette yeni ve belki de çok daha kapsamlı bir cadı avı kampanyası için zemin hazırlayacak bir komplonun peşinde oldukları ya da bunun hazırlıklarını çoktan yaptıkları anlaşılabilir.

BÜLENT KENEŞ'İN YORUMU 2, 3, 4 VE 5'TE

Kimse bilmyorduk duymadık demesin!

TARIK TOROS'UN YORUMU 6'DA

[05]
**Tarihin
en komik darbesi!**

VEYSEL AYHAN'IN
YAZI DİZİSİNİN
5. BÖLÜMÜ
SAYFA 16'DA

Organik hoşaf usûlü yerli otomobil

7 Haziran 2015 seçimlerinden evvel İsveç'ten 60 milyon Euro'ya getirilen üç SAAB'ı 'yerli oto' diye yutturmaya kalkan AKP iktidarı, 'yerli ve millî otomobil' tacirliğinden vazgeçmedi. Erdoğan'a "Biz yaparız." diyen TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu

o sözleri hiç üzerine alınmadığı gibi kasabalarda 'yatırımcı' arıyor. Sanayi Bakanı Özlü ise ilk tur elemesini yaptıklarını söylüyor. Teknoloji ve verimlilikte firmaların kıyasıya rekabet ettiği bir endüstride manzara bundan ibaret.

SEMİH ARDIÇ'IN ANALİZİ 9'DA

Emre Kongar ve Entelektüel Sefalet

MEHMET EFE ÇAMAN YAZDI, 11'DE

Özeleştir gerekli mi?

MAHMUT AKPINAR YAZDI, 13'TE

Roma'dan cumhuriyet yıkma dersleri

KEMAL AY YAZDI, 21'DE

BÜLENT KENEŞ

BulentKenes@Tr724.com

@bkenes

'Üçüncü Şeytanlık faslı' ve İzmir Suikastı

ADI DEMOKRASİ ile anılan her rejim, aynı derecede demokrat, aynı düzeyde hak, hukuk ve özgürlüklerin yerleştiği tam teşekküllü demokratik rejimler olmadığı gibi adı diktatörlükle anılan her rejim de aynı derecede keyfi, baskıcı, zalim ve hukuksuz olmayabiliyor. Demokratların demokrasilerini kemale erdirmek, rejimlerinin özgürlükçü niteliğini daha da artırmak için sürekli çalışmaları gerektiği gibi diktatörler ve diktatörlükten geçinenler de belli ki kendi sistemlerini mutlak bir diktatörlüğe yaklaştırmak için her türlü çabayı göstermekten geri durmuyor.

Doğrusu bu çabayı göstermeye de mecburlar. Çünkü, türlü suçlar işleyerek ya da türlü suçlar işledikleri için diktatörlük bisikletine binenler o bisikletten düşmemek için zulüm ve keyfilik pedalını her geçen gün daha da hızlı çevirmek zorundalar. Bu yüzden, demokrasi ve hukuk devleti limanından ayrılalı çok olan Türkiye'nin tam teşekküllü mutlak bir diktatör-

lüğe doğru kanlı yolculuğu henüz bitmiş değil. Bu kanlı yolculuk tüm dehşeti ve vahametiyle devam ediyor.

'ALLAH'IN BİR LÜTFU' NİTELİĞİNDE YENİ FIRTINALARLA İHTİYAÇLARI VAR

Üstelik zaman zaman yavaşlama ve yalpalama emareleri gösteren bu seyahat, yelkenlerini doldurmak için *"Allah'ın bir lütfu"* niteliğinde yeni rüzgarlara ve hatta yeni fırtınalara ihtiyaç duyuyor. Ülkede kendilerine itiraz edebilecek tek bir kişi kalmayacağı ana kadar da diktatör Erdoğan ve avenelerinin bu ihtiyacının süreceği anlaşıyor.

Demokrasi ve hukuk devleti limanından ayrılalı çok olan Türkiye'nin tam teşekküllü mutlak bir diktatörlüğe doğru kanlı yolculuğu henüz bitmiş değil. Bu kanlı yolculuk tüm dehşeti ve vahametiyle devam ediyor.

Mutlak bir dikta rejimi haline gelinceye kadar gıdasını propagandadan, güç ve enerjisini kitleleri aldatabilme kabiliyetinden alan dikta rejimlerinin, çoğunlukla adına "dava" dedikleri nihai amaçlarına kendilerini daha kestirmeden ulaştıracağını dü-

şündükleri kontrollü kaos, kargaşa, komplo, çakma darbe, çakma ya da gerçek suikastlar düzenlemekten imtina etmedikleri biliniyor.

Kanın gövdeyi götürdüğü rejim değişikliklerinin gerçekleştirildiği devrimlerde ya da devrim sonrası kurulmaya çalışılan yeni rejimlerin konsolide edilme süreçlerinde bu tür komploların haddi hesabı bulunmuyor. Fransız İhtilali, Rus Komünist Devrimi, İran Devrimi ve benzeri altüst oluşlar bu tür hadiselerin örnekleriyle doludur. Cumhuriyet'in ilk yıllarında bile, yeni rejimin konsolidasyonu uğruna bu tür hadiselerle tevessül edildiğinin örneklerine rastlamak mümkündür.

İSLAMOFAŞİST DİKTA REJİMİNİN SON RÖTUŞLARI İÇİN GEREKLİ

Kim ne derse desin, AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın liderliğinde Türkiye de 2011 yılından bu yana, planlı ve programlı bir şekilde ağır çekim (slow motion) bir rejim değişikliğine doğru yol alıyor. Sakın ha, bir yanlış anlaşılma olmasın. 'Yol alıyor'dan kastımız, rejimin henüz değişmediği manasına gelmiyor. Tam tersine, bana göre, Türkiye'de rejim değişeli, sistem anayasal bir demokratik Cumhuriyet olmaktan çıkıp siyasal İslamcı bir hırsızlar saltanatına dönüşeli çok oluyor. Geriye ise kotarılan bu İslamofaşist dikta rejiminin son rötuşlarının yapıpı adının konulması kalmış bulunuyor.

Şimdilik, Ayhan Oğan örneğinde olduğu gibi, bu konuda utana çekine denenene vur kaç yöntemleriyle toplumun nabzı ölçülüyor. Planlı programlı şekilde inşa etmek uğruna hiçbir melanetten çekinmedikleri dikta rejimlerinin dört başı mamur hale geldiğinden emin oldukları an adını koymakta da bir lahza tereddüt göstermeyeceklerinden emin olabilirsiniz. Dünya artık öyle görmezse de propagandayla uyutabildikleri iç kamuoyunun bir kısmının Türkiye'yi hala laik, demokratik anayasal bir hukuk düzeni gibi görmeleri şimdilik işlerine geliyor, o kadar.

Yani, henüz konsolide edilmemiş ve kemale ermemiş bir dikta rejimiyle karşı kaşıya olduğumuz için ülkenin maruz kaldığı fırtınalı süreç hala devam ediyor. Bu yüzden, AKP Genel Başkanı Erdoğan Isparta'da vatandaşlara yaptığı konuşmada **“Gerekirse bu yolda yeni 15 Temmuz'lara var mıyız?”** diye sorma ihtiyacı duyuyor. Aslında bu bir soru değil. Bir

çeşit işaret, belki bir şifre ve hatta bir vaat. Çünkü, önceden milim milim planladığı şeylerin gerçekleşmesi sırasında olacak vahim hadiselerle taraftarlarını hazırlamak ve onların bu hadiseler sırasında koşulsuz ve tereddütsüz kendi safında yer almalarını garantilemek için bu tür tuhaf sözler etmek Erdoğan'ın adetleri arasında bulunuyor. Erdoğan'ın aynı konuşmada bu sözlerinin hemen ardından idamı gündeme getirmesi ise, enine boyuna hazırlıklarını yaptığı anlaşılan hadiselerden sonra ulaşmayı umduğu amaçlarından en az birini ele veriyor.

AĞIZLARINDA GEVELEDİKLERİ MELANETLER PEK YAKINDA ANLAŞILIR

Çocukluk yıllarından beri Erdoğan'ın kuyruğundan ayrılmadığı bilinen Metin Külünk'ün aynı yöndeki sözlerinin de basit bir tesadüften ibaret olmadığı aşikâr. Anlaşılan bütün kurnaz tüccarlar gibi birer siyaset ve melanet tüccarı olan Erdoğan ile Külünk gibi adamları üretecekleri yeni Şeytani komploların pazarlamasını o komploları piyasaya sürmeden önce yapıyor. Daha önce yapmış olduğu bazı konuşmalarda insanların suç ve günah işleme özgürlüklerinden bahsedecek kadar sapıtmış olan Külünk, bugüne kadar tek bir şiddet eylemine karışmamış Hizmet Hareketi sempatizanlarına dair ise akıl almaz iddialarda ve alçakça iftiralarda bulunuyor.

Tıpkı gece gündüz yanı başlarında oldukları halde Erdoğan'ın kılına bile dokunmayan yaverlerinin 15 Temmuz'da Erdoğan'a suikastla suçlanması kepa-

zeliğinde olduğu gibi Külünk de hitap ettiği kitlelerin ahmaklığından son derece emin şekilde şu saçmalıkları söyleyebiliyor: **“Daha henüz bu örgütün özel yetiştirilmiş, Karlov suikastındaki tetikçileri ortaya çıkmadı. Haşhaşi elemanları henüz sahneye çıkmadı. Bu örgütün Melikşah'ın yastığının altına kılıç koyan adamları ortaya çıkmadı. Karlov suikastındaki gibi tanınma kabiliyeti çok düşük olan elemanları ortaya çıkmadı. Neyi bekliyorlar? Bence önümüzdeki zaman dilimleri içerisinde bizi zora sokacak adımlar atmaya hazırlanıyorlar.”**

Külünk, kuyruğuna takıldığı ağababaları gibi, utanmaz arlanmaz bir müfteri olarak bir iftirasının üzerine bir başka iftirasını inşa ediyor. Karlov suikastının bütün somut kanıtları yandaşları olan radikal İslamcı Nurettin Yıldız'a işaret ettiği halde, suikastın hemen ardından panikle uydurmaya çalıştıkları

Anlaşılan bütün kurnaz tüccarlar gibi birer siyaset ve melanet tüccarı olan Erdoğan ile Külünk gibi adamları üretecekleri yeni Şeytani komploların pazarlamasını o komploları piyasaya sürmeden önce yapıyor.

ve ellerine yüzlerine bulaştırdıkları iftiralara sahip çıkma kepezeliğini gösteriyor. Radikal İslamcı Diriliş Postası'ndaki yazısında tıpkı Erdoğan'ın yaptığı gibi radikalize ederek militanlaştırdıkları, silahlendirilerek partizan milis güçleri haline getirdikleri kitlelerine tuhaf bir işaret veriyor: **“Çok enteresan günler, çok enteresan aylar ve çok enteresan yıllar yaşadık. Sanırım aynı niteliğe sahip günler, aylar ve hatta yıllar yaşamaya da devam edeceğiz. Sıra dışı gelişmeler bizi bekliyor...”**

Sonra da taraftarlarını hazırlamaya çalıştığı yeni komplonun hedefinin neler olabileceğinin sinyali-ni veriyor: **“...Erdoğan'ı Sokak anlıyor. Erdoğan'ı fabrikadaki emekçi anlıyor. Erdoğan'ı köyündeki çiftçi anlıyor. Erdoğan'ı Fatih Camii'ndeki Allah dostları anlıyor. Erdoğan'ı gönül erbabı anlıyor... Ama Erdoğan, onun fikriyatını eylem ve politikaya dönüştürecek etkin ve yetkin kurumlarca anlaşıl-mıyor. Kimi zaman en yakınındakiler anlamıyor. Peki, gerçekten de anlamıyorlar mı? Bir kısmı an-layamıyor, bir kısmıysa aklını emperyalizmin or-taklığına verdiği için anlamaz görünüyor.”**

15 TEMMUZ'DAN ÇOK DAHA VAHİM BİR KOMPLO PEŞİDE OLABİLİRLER

Bu söylemlerle Erdoğan'ın son günlerde kendi parti teşkilatlarını hedefe alması yan yana konulduğunda hem bürokraside ve toplumda hem de siyaset-te yeni ve belki de çok daha kapsamlı bir cadı avı kampanyası için zemin hazırlayacak bir komplonun peşinde oldukları ya da bunun hazırlıklarını çoktan yaptıkları anlaşılabiliyor. İşte bu noktada Fet-hullah Gülen Hocaefendi'nin yapmak zorunda kaldığı dehşet veren uyarılar önem kazanıyor:

“Sanmayın ki bu yapılan şeyler, bu kadarıyla kalacak!.. Bir ‘hır-sızlık’ ortaya çıkınca, adını ‘dar-be’ koyup Müslümanlara eziyet etme işi; o bir başlangıçtı. Fakat maşerî vicdan, genelde böyle bir muamele için onu yeterli sebep görmediğinden dolayı... Gerçek-ten ‘darbe’ denecek bir darbe se-naryosuna ihtiyaç vardı... ‘Darbe’ senaryosuyla kısmen güçlendi-ler; bir yönüyle yapılan mezâlim, makuliyet kazandı... Fakat baktı-lar ki, dünya buna da inanmıyor. Dünyanın değişik yerlerinde er-bâb-ı basiret, elit, entelektüel, ‘Yahu böyle bir şey olmaz!.. Bu insanlar, nasıl olur, her şeyden haber-

dar oldukları halde?!’ diyorlar. Evet, camilerin mi-nareleri/hoparlörleri hazır, diyanet teşkilatı hazır, imamlar hazır, müezzinler hazır... Hâdisе olmadan evvel çıkıp camilerin minarelerinde bile haykırıp insanları sokaklara dökecekler ve sun’î bir karga-şaya sebebiyet verecekler... Dolayısıyla dünya, bu hadiseleri görüyor...”

“Bunun üzerine, fesada kilitli ruhlar başka bir se-naryonun peşine düştüler: ‘Acaba şimdi ne yap-sak?!. Öyle ise, daha ciddisini yapmamız lazım. Çok önemli bazı kimseleri öldürmemiz lazım... Sonra da bunu... Neyi söylüyorum biliyor musu-nuz? Ayağa düşmüş şekilde konuşulan şeyleri söylüyorum: ‘Önemli bazı kimseleri... Gerçekten meseleye ‘darbe’ dedirteceğimiz şekilde... Yeni/ yepyeni yeni bir kargaşa tipi... Öyle ki Türkiye’deki bir kısım kandıramadığımız kimseleri de bununla kandıralım ve bir de dünyada kamuoyunu değişti-relim, lehimize değiştirelim! Zira şimdilerde, her-kes, bunun bir ‘senaryo’ olduğunu söylüyor! Böyle bir şeyin zilleri çalmaya başlamıştır.”

‘ÜÇÜNCÜ ŞEYTANLIK FASLI’

Hocaefendi devam ediyor: **“Evet, bundan sonra da -bir yönüyle- yemek istediklerini yemek için, ye-meye bahane bulmaları lazım. O bahane uğruna yapmadıkları şeytanlık kalmayacaktır. Şu bahset-tiğim, ‘üçüncü şeytanlık faslı.’ Zannediyorum, en profesyonel senaristleri bile şaşırtacak kadar ... çok şeytanî senaryolar sahneye sürülmek suretiy-le kendilerini haklı göstermeye çalışacaklar. Zâlim, kendisini âdil gösterecek; Haccâc-ı zâlim, ken-disini Hazreti Ömer göstermeye çalışacak; Yezîd, kendisini Hazreti Ebu Bekir göstermeye çalışacak. Ve zulümlerine devam edecekler. Hiç tereddüdünüz olmasın. Çün-kü bir kere yalan söyleyen, her zaman söyler. Bir kere iftira eden, her zaman iftira eder. Bir kere bir senaryo sahneye süren, her za-man benzer -fakat zamanın gir-dileri ile- senaryolar sahneye sü-rer. Çünkü tarihi tekerrürler devr-i daiminde, hadiseler, ‘misliyet’ çerçevesinde cereyan eder...”**

Allah muhafaza diyelim ama, bü-tün bu söylenenlerin ışığında, dev-rim ve rejim değişiklikleri süreçle-rinde neler yaşanabildiğine şöyle bir daha bakmak gerekiyor. Rusya, Fransa ve İran tarihine kadar gitmeye bile gerek yok. Buyurun size

Bu söylemlerle Erdoğan'ın son günlerde kendi parti teşkilatlarını hedefe alması yan yana konulduğunda yeni ve belki de çok daha kapsamlı bir cadı avı kampanyası için zemin hazırlayacak bir komplonun peşinde oldukları ya da bunun hazırlıklarını çoktan yaptıkları anlaşılabilir.

‘İzmir Suikastı’. Mevzu İzmir Suikastı’nın gerçek mi yoksa uydurma mı olduğu değil. Günün sonunda bunun bir önemi de yok. Neticede, vahim sonuçları buz gibi gerçek değil mi?

İZMİR SUİKASTİ BAHANESİYLE TEK BİR MUHALİF SES BIRAKILMAMIŞTI

Hatırlayalım: Tek adam rejiminin konsolidasyonu hedefiyle en ufak muhalefetin bile başının ezilmesi ya da başını kaldıramayacak hale gelmesi için rejimin Şeyh Sait İsyanı, İzmir Suikastı, Menemen Olayı gibi elim hadiselerle ihtiyacı vardı. 15 Temmuz kurgu darbe teşebbüsünden hemen sonra Erdoğan dikta rejiminin anında devreye soktuğu gibi bu hadiseler sonrası da devreye sokulan “tedbirlerin” önceden hazırlıkları yapılmadan hemen gerçekleşmesi imkân dahilinde olamazdı.

14 Haziran 1926 için planlandığı iddia edilen İzmir Suikastı gibi hadiseler ya da iddialar gerekçe edilerek genç cumhuriyetin karakteri demokrasiden koparılmış ve bir dikta rejimine doğru yönlendirilmişti. Ülkedeki tek muhalefet partisi kapatılmış ve tüm muhalif milletvekilleri hakkında tutuklama kararı çıkarılmıştı. Aralarında Kurtuluş Savaşı’nın önemli isimlerinden Kâzım Karabekir Paşa, Ali Fuat Paşa, Cafer Tayyar Paşa, Bekir Sami Bey, Rüştü Paşa, Refet Paşa ile eski maliye bakanı Cavid Bey de vardı. O gün de tıpkı bugünkü gibi tamamen siyasi nitelikte mahkemeler oluşturulmuştu. Başbakan İsmet Paşa, Kazım Karabekir’i, suçluluğuna inanmadığı için serbest bıraktırmıştı. Bunun üzerine İstiklâl Mahkemesi İsmet Paşa’ya, gerekirse kendisinin dahi tutuklanabileceği tehdidinde bulunmuştu.

CHP MİLLETVEKİLLERİNDEN OLUŞAN MAHKEME İDAM KARARLARI VERDİ

Savcılığı ve mahkeme heyeti 5 CHP’li milletvekilinden oluşan soruşturmalarda suikast bahanesiyle önde gelen 49 muhalif tutuklanmıştı. O günlerde Bank Asya’da hesabı bulunmak ya da Digitürk aboneliğini bırakmak gibi bir gerekçe olamayacağı için zanlılar, doğrudan suikastta görev alanlar, suikastı hazırlayıp kışkırtanlar, suikasta doğrudan katılmanın ancak Türk inkılabına ve Mustafa Kemal Paşa’ya karşı olan eski İttihatçılar ve kapatılan Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası üyeleri ve paşalar olmak üzere dört gruba ayrılarak yargılanmıştı.

Bu uyduruk mahkeme yargılamaların İzmir ayağını bir ay içerisinde tamamlamış ve 13 Temmuz 1926’da 15 kişinin idamına karar vermişti. İnfazları da aynı gece gerçekleştirilmişti. Aynı uyduruk mahkeme, 2 Ağustos’ta başladığı Ankara’daki yargılamaları 26 Ağustos’ta tamamlamış ve siyasi suçlamalarla 4 kişinin idamına karar vermişti. İdama mahkûm edilen dört kişinin cezası aynı gece gerçekleşmiş ve infaz edildikleri hapis hanenin avlusuna defnedilmişlerdi. Siyasi nitelikli bu vahim hadiselerin muhalif kesimlerde yol açtığı derin

travma Kemal Tahir’in üç ciltlik *“Kurt Kanunu”* ve Ahmet Ümit’in *“Elveda Güzel Vatanım”* romanında başarılı bir şekilde anlatılmaktadır.

Çok az bir özetini verdiğimiz İzmir Suikastı sonrası yaşananları okuyan normal insanların yaşananlardan dehşet duymaması imkânsız. Erdoğan ve adamlarının ise içlerinin yağı eriyerek aynısını tekrarlamak ya da çok daha fazlasını yapmak için can atmadıklarını kim iddia edebilir?

İzmir Suikastı sonrası yaşananları okuyanların yaşananlardan dehşet duymaması imkânsız. Erdoğan ve adamlarının aynısını tekrarlamak için can atmadıklarını kim iddia edebilir?

TARIK TOROS

TarikToros@Tr724.com

@TarikToros

YARIN ÖBÜR GÜN KİMSE BİLMİYORDUK DUYMADIK DEMESİN!

Ayhan Oğan yaptığı açıklamayla malumu ilam etti. Rejim 15 Temmuz'dan itibaren önce fiilen sonra resmen değişti, değiştirildi. Adam, mevcut hali resmetti sadece. AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı ne dedi pazar günü: "Artık parlamenter demokrasi yok."

Neden Ortadoğu'daki hemen tüm seçimlerde diktatörlere yüzde 98-99 oy çıkar, bilir misiniz?

Sembolik olarak çok çok azınlıkta bir muhalefeti "demokratik seçim görüntüsü" için hep cepte tutarlar.

Esasen, yüzde 1'lik muhalefetten de rahatsızdırlar.

Halkın tamamının kendilerine biat etmesini isterler, eksiksiz!

Ortadoğu'daki diktatörlerin psikolojisi, çok açıktır.

Tüm gazeteler birinci sayfasında 'lideri' büyütür.

TV'ler faaliyetlerini canlı verir, muhalif kimse'nin sesi duyulmaz.

Çocukluğumdan bilirim.

Memlekette karasal antenle Suriye TV'sini de

izlerdik.

Gün boyu Hafız Esad'ın klipleri döner, kıldığı namaz dahi baştan sona canlı verilirdi.

Türkiye'deki mevcut durum bundan farksızdır.

Haliyle 83 yaşındaki ilahiyatçı Prof. Dr. Hayrettin Karaman'ın "biat" yazısı böyle değerlendirilmeli.

Karaman'ın ilahiyatta uzmanlık alanı "İslam Hukuku".

Önce Hayrettin Karaman ne yazmıştı onu hatırlatalım, sonrasında 6 mühim tespit gelecek:

"Fırka anayoldan (Ehl-i sünnet topluluğundan), ümmetin cumhurundan ayrılan, ümmeti bölen, ümmetin bey'at ettiği başkanı tanımayan ve ona isyan eden sapkın grubun adıdır. Gülen hareketi açıkça yoldan çıkınca devlet onların yakasına yapıştı ve hak ettik-

lerini yapıyor.” (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 4 Ağustos 2017)

Karaman’ın bu yazısına tepki gelmedi.

Hedefi ‘Cemaat’ olduğu için, kimse sesini çıkarmadı.

Oysa, AKP’li Ayhan Oğan’ın bu yazıdan bir gün önce CNN Türk’teki sözleri üzerine en azından ‘yüzde 50’ ayağa kalkmıştı:

“Şimdi biz yeni bir devlet kuruyoruz, beğenin beğenmeyin bu yeni devletin kurucu lideri Tayyip Erdoğan’dır.”

Halbuki, Hayrettin Karaman’ın sözleri, Ayhan Oğan’ın sözlerinden daha keskin ve daha korkutucu.

Niye mi?

6 maddede açalım o zaman:

BİR: Cumhurbaşkanı, halifedir.

İKİ: Halk yok, ümmet vardır.

ÜÇ: Başkana yani halifeye biat edilir.

DÖRT: Başkana isyan sapıklıktır.

BEŞ: Devlet, bunların yakasına yapışır.

ALTI: Başkanı tanımayanlar başlarına gelenleri hak etmiştir.

Meselem Cemaat değil.

Lakin ülkede her şeye bu gözlükle bakanlar bu yazıyı böyle okumadı.

Görmedi bile.

Gittiler Ayhan Oğan’la meşgul oldular.

Oysa, Ayhan Oğan yaptığı açıklamayla malumu ilam etti.

Rejim 15 Temmuz’dan itibaren önce fiilen sonra resmen değişti, değiştirildi.

Adam, mevcut hali resmetti sadece.

AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı ne dedi pazar günü:

“Artık parlamenter demokrasi yok.”

Hayrettin Karaman’ın çizdiği çerçeve ise gayet

açık:

Biat etmeyen sapıktır, devlet yakasına yapışır!

Cemaat zaten 4-5 senedir tasfiye edilmiş, ediliyor.

Tüm müesseseleri kapatılıp devlete geçmiş.

51 bin masum insan, şu veya bu uyduruk gerekçeyle tutuklu.

Yüzbinlerin işine, gücüne, malına, mülküne, parasına çöküldü.

Sadece Cemaat de değil, içlerinde her görüşten insan var.

Hayrettin Karaman’ın fetvasını verdiği korkutucu durum ise, ülkenin kalan yarısının da benzer biçimde sindirileceği gerçeği.

Bırakın yüzde 50’yi ‘yüzde 1’ dahi muhalif kalırsa, diktatör o azınlığı ezmeden rahat etmez.

Doğası budur.

Bunun da fetvaya dayanak yapılan İslam hukuku ile alakası yoktur.

Maalesef tutulan yol, gösterilen hedef budur.

Tüm dünyada faşizan bir dalga yükseliş eğiliminde.

Medeni, demokrat görünümlü insanlar, şiddete başvurmaya bile bundan mutlu oluyorlar. Ve bu hastalık, sardığı her bünyeyi ve kültürü, kabile seviyesine düşürüyor.

Tepedeki, “yeni 15 Temmuz’ları” haber veriyor. Köpekleri “Haşhaşiler ülkeyi karıştıracak suikast planlıyor” diye havlıyor.

Millet de başına gelecekleri bekliyor.

Habersiz filan de değiller.

Her şey gözümüzün önünde oluyor.

Herkes her şeyi de biliyor.

Çaptan düşmüş eski şarkıcı dikkat çekmek için, **“Zamanında Naziler Almanya’dan kaçarak Nazilli’ye yerleşmiştir kesin bilgi”** diye tweet atınca Nazilli ayağa kalkıyor mesela.

Esas ayağa kalkması gereken onca skandala ise sessiz!

Onun için yarın öbür gün kimse çıkıp, bilmiyorduk, haberimiz yoktu, görmedik, duymadık demesin.

SEFER CAN

SeferCan@Tr724.com

@can_sefercan

ŞEHİT ASKERDE OLUR...

Evinin önünde hayatını kaybeden çocuklara şehit diyerek ne yürekteki yangını söndürebilirsiniz ne de ihmallerinizi kapatabilirsiniz! Bu yalın gerçeği Eren Bülbül'ün annesi herkesin yüzüne çarptı.

“Biri de çıkıp demiyor ki Eren iyi ki varsın!” diye yazmış sosyal medyada. Herkes kuyruğa girdi, ‘İyi ki varsın Eren!’ mesajları yağıyor. Ya hayattayken çok görmeseydik bu kadar-cık takdiri ya da iyi ki varsın yerine keşke ‘hâlâ var olsaydın’ diyebilseydik. Onu yaşatabilmenin yolunu bulabilseydik. Ölüme götüren sürecin hesabını sorabilseydik. Terör örgütü PKK’yı kınamakla geçiştirmeseydik. PKK’nın Maçka’da ne işi var diye sorabilse ve tatminkâr cevaplar alabilseydik. 15 yaşındaki bir çocuğun terör operasyonunda işi olmadığını yüksek sesle söyleyebilseydik. Ve bunları annesinden önce yapabilseydik. O acılı yüreğe bir de bunu yüklemeseydik.

EREN’E NE DEDİLER DE GİTTİ ORAYA?

“Şehit olmak isterdi ama evinin önünde değil askerde” deyiverdi Eren’in annesi. Günlerdir süren samimiyetsizliği bitirmek ister gibiydi. Eren’e şehit diyemezsek kimseye diyemeyiz; onda şüphe yok! Annesi de o şehit olmadı demiyor. “Terörün kapımıza dayanmasının hesabını verin önce” diyor. “15 yaşında bir fidanın arkasına saklanarak kendinizi kurtaramaz, ihmallerinizi örtemezsiniz” diyor. Daha açık nasıl desin: “Eren’in oraya götürülmesi yüzde 100 değil, binde 1000 ihmaldir. Başbakanımızdan, bakanımızdan, yetkililerden Eren’in oraya neden getirildiğini öğrenmek istiyorum. Ben adam olacağım askere gideceğim, şehit olacağım derdi. Kapının önünde değil askerde. Kapının önünde şehit olması çok acı oldu.”

Anne Ayşe Bülbül’ün, eğitimsiz ve teçhizatsız bir çocuğun terör operasyonuna götürülmesinin ötesinde sitemleri var: “Ya ‘biz bakalım bu çocuktan bilgi alabilir miyiz bakalım, acaba bunlar mı bunu besliyor?’ diye düşündüler. Madem besledim, niye duyurdum? Sonuçta biz ihbar ettik, evimiz soyuldu.”

“Eren’e en son ‘Fındıktan sonra bir bak etrafı bir kolla’ dedim. O da bana ‘Anne ben gelemem bir daha buraya korkarım’ dedi. Ben dediğimde kork-

tu da bunlar Eren’e ne dedi de korkamadı. Ne tepki aldı da gitti oraya?”

MEDYA OLSAYDI EDEBİYAT YAPMAZ, SORU SORARDI

Bu konuda da idari ve adli bir soruşturma gerekiyor. O çocuk nasıl ikna edildi, böylesine riskli bir işe. Bir tehditle ve işbirlikçi ithamıyla mı öne sürülüp hedef yapıldı? O annenin en doğal hakkı bunları öğrenmek.

Adam gibi bir medyamız olsaydı, Hasan Mutlucan’vari kahramanlık türküleriyle ‘hey onbeşli’ edebiyatı yapmaz, bu sorulara cevap arardı? Maçka’ya kadar inmiş terörün sorumlusunu bulmaya çalışırdı. Meydan, mesleğin amentüsü olan soru sormayı unutan bir basına kalınca, acılı annelere düşüyor soruları sormak.

KEŞKE CENNETİ BURADA VERSENİZ!

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, Eren’in annesine ‘Sen cenneti 13 evladınla teminat altına aldın’ dediğini aktarıyor. İnşallah öyledir. Yalnız siyasetçilerin işi öbür dünyadaki cennetle ilgili garantiler değil. Onların görevi yaşadıkları, yönettikleri ülkeyi cennete çevirmek. Ayşe Annelerin “Benim oğlum neden kapımın önünde şehit oldu?” Sorusunu sormayacağı günlerin güvencesini vermek. 15 yıldır yönettiği ülkede kapısına terörün dayandığı insanları şehitlik ve cennetle avutmak kolay.

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

ORGANİK HOŞAF USÛLÜ YERLİ OTOMOBİL

7 Haziran 2015 seçimlerinden evvel İsveç'ten 60 milyon Euro'ya getirilen üç SAAB'ı 'yerli oto' diye yutturmaya kalkan AKP iktidarı, 'yerli ve millî otomobil' tacirliğinden vazgeçmedi. Erdoğan'a "Biz yaparız." diyen TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklioğlu o sözleri hiç üzerine almadığı gibi kasabalarda 'yatırımcı' arıyor. Sanayi Bakanı Özlü ise ilk tur elemesini yaptıklarını söylüyor. Teknoloji ve verimlilikte firmaların kıyasıya rekabet ettiği bir endüstride manzara bundan ibaret.

Yerli ve millî kavramlarını sonuna kadar istismar etmekten vazgeçmediler. Hele hele otomotiv gibi beyne'l-milel hale gelmiş 70 milletten firmanın birbirinin ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurduğu tedarik zincirine bağımlı bir endüstriyi yüzde 100 yerli hale getireceklerine inanmamızı bekliyor. Toyota'dan BMW'ye kadar sektörün devlerinin bile altından kalkamayacağı bir modelle 21. asırda araba imal edip makul fiyata satacaklarını zannediyorlar.

Babayiğit çıkmayınca sitemkâr sözler sarf eden Reis-i Cumhur Recep Tayyip Erdoğan'ı teselli etmek için "Biz bunu yaparız." diye ortaya atılan Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Başkanı Rifat Hisarcıklioğlu niye sağa sola bakınıyor ki! O sözleri söylediye kendisi hakkında gereğini yapsın lütfen.

RİFAT HİSARCIKLIOĞLU NİYE BABAYİĞİT OLMUYOR!

Zira kendisi Nuh Çimento, Nuhun Ankara Makarnası, Armada AVM'nin yanı sıra Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in tavsiyesi üzerine ucuza kapattığı gayrimenkullerden müteşekkil 1'e 20 kazandıran portföyüyle babayiğit unvanını çoktan hak etti. Şehir şehir, kasaba kasaba dolaşıp 'şu arabaya bir el atın' imasında bulunacağına bol kep-

çe sözlerinin arkasında durması icap ederdi.

Rifat Bey herhalde kameraların önünde verdiği taahhüdü unutmamıştır. Dükkân kirasını bile ödeyemeyen gariban Anadolu esnafının yerli otoya ortak olmasını beklemiyor herhalde. Ortada otomobilin tekerleği bile yokken şehirleri, "Fabrika burada faaliyete geçsin." müsabakasına dahil ettiğine göre yakında büyük projesini açıklayacağından bahsedilebilir mi?

Açık artırma toplantılarında her ne kadar 17 bin TL mebus maaşını az bulduğunu ifade ederek halktan koptuğunu ispat eden gafı ile Adalet ve Kalkınma Partisi'ni (AKP) seçmen nezdinde müşkül vaziyete düşürse de 'yerli araba'nın hatırına iktidar bunu sineye çekti. Amma velakin şimdilik bu tahammül. Madem 15 senedir bir arpa boyu yol alamamış yerli arabayı yürüteceğini ilan etti, buyursun yapsın.

'AKP KAPATILACAK' DİYE KOLLARI SIVAMIŞTI

Rifat Hisarcıklioğlu portresinin med-cezirleri başka bir makalenin mevzuu olsa da girizgâh kabilinden bir-iki hususun altını çizeyim: Rifat Bey için yerli araba sadece bir vasıta. Hakla ilişkiler (PR) faaliyetlerinden sadece biri bu. TOBB'un başına geldiği tarihi hatırlayan var mı? O başkan olduğunda emekle-

yen bebekler askerlik çağına geldi.

Erdoğan gibi siyasî muarızlarını birer birer bertaraf etmekle mahir bir rakip minderde olmasaydı son 10 sene içinde çoktan parti kurmuş, liderliğe soyunmuştu. 2008’de AKP’nin kapatılma ihtimaline binaen az hazırlık yapmamıştı. Abdülatif Şener’de o günlere dair hayli hatırat vardır.

Bugün Erdoğan’ın sözünden çıkmıyor gibi yaparak ikbalini kurtardığını zannetse de her günün sonunda, “Bugün de başbakan olamadım. Yazık değil mi bana.” nevinden hayıflanan bir şahsiyetin ‘yerli oto’nun ekonomik tarafı olmadığını bilmediğine zerre kadar ihtimal vermem. Zaten böyle bir potansiyel görseydi o arabayı çoktan imal edip satmaya başlardı.

SAAB’DAN AŞIRMA TÜBİTAK İCADI NE OLDU?

Propaganda için Saray’a da Rifat Bey’e de malzeme lazım. Kullanmadığı köprü ve otoyol için her ay cebinden milyonlarca liranın çıkmasına itiraz etmek yerine ‘adamlar yol yaptı’ ezberini tekrar edenler pekâlâ yerli araba hamasetini can u gönülden satın alabilirdi. Nitekim aldı da.

Mazisi, hafızası olmayanın istikbali, yarını olur mu? 7 Haziran 2015 seçiminden evvel İsveç’ten 40 milyon Euro (160 milyon TL) mukabili TIR’la getirilen üç SAAB ne oldu? Hani o damalı otomobilleri TÜBİTAK geliştiriyordu. SAAB’ın imalatını durdurduğu bir modeli bu şekilde alelacele getirmekle ne kazandı Türkiye? Üzerinden iki sene geçti ne oldu yerli araba?

40 MİLYON EURO’NUN HESABINI KİM VERECEK?

Daha evvelki beyanları, afişleri hepsini unutalım. 40 milyon Euro’nun hesabını kim verecek? O günkü Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanı Fikri Işık’ın halefi Faruk Özlü ne yapıyor? Halefinin izinden giderek kıt kaynakları israf etmeye devam ediyor. Yerli otomobil için ikinci tur görüşme yapacaklarmış. Sözleşme imzalamayı hedefliyorlarmış. Görüşme tamamlanınca firma veya firmalar açıklanacakmış...

Devlet televizyonu TRT’de ‘Bir Fikrin mi Var?’ yarışmasında organik hoşafı seçen jüri gibi Sanayi Bakanlığı da firmaları birinci turda mülakata almış. İkinci tura kalanlarla yarışma devam edecek. Güler misin, ağlar mısın?

KOÇ VE OYAK MESAFELİ DURDUĞUNA GÖRE...

Otomotiv gibi asırlık maziye sahip bir sektörde yatırım için eleme usûlü babayiğit aranıyor. Erdoğan’ın fantezisi uğruna milyonlarca lira çarçur ediliyor. Bursa’da 40 senedir otomobil imal eden iki tesis var. Sahipleri TOFAŞ (FIAT) ve Renault. Birinin ortağı Koç, diğerinin ortağı askerlerin kurduğu OYAK. Onlar bu işe girmiyorsa ‘yerli oto’ dediğiniz taşıtı

kim imal edecek? Hadi bir şekilde imal ettiğinizi kabul edelim. O arabayı kim satın alacak?

Ölçek ekonomisinden faydalanmadan imal edilecek her parça ateş pahası olmayacak mı? 500 bin adet altında bir kapasite ile o fabrikanın batacağı bugünden belli. Türkiye’de ortalama 800 bin otomobil satılıyor. Her 100 otomobilden 77’si ithal. Erdoğan ve TBMM Başkanı İsmail Kahraman 5 milyon TL’lik Mercedes’e biniyorsa, bakanlıkların en küçük taşra teşkilatında ve belediyelerde bile Passat’tan aşağısı arabadan sayılmıyorsa Türkiye’de imal edilmiş yerli araba rekabetçi olacak, öyle mi?

RUSLARIN LADASI GİBİ OLMASIN

Bugünkü hespla 50 bin liradan aşağıya mal edilemeyecek ve muadillerinin yanında Rusların Lada markasını andıracak bir arabayla senelik 500 bin adetlik satış mümkün değildir. İhracat için patent ve diğer haklarının alınması elzem ki bu safahat en az 2,5 milyar dolara bakar. Daha işin içinde yedek parça, bayi ve servis ağı yok.

Dikkat ederseniz tek model için atılacak adımlardan bahsediyorum. Bir modelle yola çıkan bir marka zevkleri, ihtiyaçları ve beklentileri farklı tüketicilere hitap edemez. O takdirde her model için ayrı ayrı bütçelere ihtiyaç duyulacak. Köprü ve otoyol, tünel, havalimanı, şehir hastaneleri ve elektrik santrallerinde olduğu gibi Hazine garantisini burada da işleteceklerini duyuyorum ki araba ile köprüyü birbirinden ayırt edemeyecek kadar cehl-i mürekkep bürokratlar farklı bir model çıkaramazdı zaten.

UCUZ OTO, ÇİN VE HİNDİSTAN’A PAHALIYA PAT-LADI

Çin ve Hindistan o modeli denedi. Bütçe açıklarını artırmaktan başka bir netice elde edemediler. Dünyada zaten başarılı olamadılar. O kadar bedel ödemelerine rağmen ucuz otomobilleri ancak kendi pazarlarında kerhen satın alındı. Enerji ve akaryakıt gibi pahalı girdileri ile meşhur Türkiye, Çin ve Hindistan’dan daha ucuza araba imal edemeyeceğine göre bu külfeti niye çekelim ki!

Yerli ve millî otoymuş... Kulağa hoş geliyor. Mars’ta kolonileşmeyi hedefleyen SpaceX ve elektrikli otomobil üretici Tesla’nın kurucu CEO’su Elon Mask, “Yapay zekâ güvenliğinden korkuyorsanız, korkmaya devam etmelisiniz. Çünkü Kuzey Kore’den daha riskli.” tweetini takipçileri ile paylaştığı şu günlerde Türkiye’de o kadar akıllı insan bir delinin kuyuya atıldığı taşı çıkarmaya çalışıyor.

Ezcümle rekabette zorlanan Alman Opel’in evvela ABD’li GM’e, akabinde Fransız PSA’ya satıldığı bir pazarda organik hoşaf usulü yerli otomobil mümkün olmaz. Milletın parasını çarçur etme pahasına yola çıkarılsa da o araba uzun ömürlü olmaz...

MEHMET EFE ÇAMAN

MehmetEfeCaman@Tr724.com

@MehmetEfe_Caman

EMRE KONGAR, DEMOKRASİNİN 'SOL YANINDAKİ YARA' VE ENTELEKTÜEL SEFALET

Cumhuriyet gazetesi yazarı Nuray Mert'in yazılarında dile getirdiği düşünceleri nedeniyle gazete-den kovulması sonrası bir kez daha Türkiye'de Kemalist 'sol' ve hâkim ideolojisinin demokratik değerler ve çok seslilikle sorunları olduğunu konusu ön plana çıktı. Cumhuriyet Mert'in kovulmasını "gazetenin yayın politikalarına aykırı" yazıları ile aklamaya çalıştı. Yani bir tür "teknik gerekçe" ile açıkladı. Yazarları da bu görüşün arkasında. Mert'in düşüncelerinin Cumhuriyet'te yansıtılmasının uygun olmadığını düşünüyorlar.

Ben ve Cumhuriyet yazarlarından Emre Kongar Hoca Twitter'da uzunca süredir birbirimizi takip ediyoruz. Emre Hoca, Türkiye'de önde gelen bir sosyolog ve sosyal bilimci, tanınmış bir akademisyen ve yazardır. Bu özelliklerinin dışında benim için babam Hadi Çaman ile sahip oldukları hukuk ve dostlukları nedeniyle de özel bir yere sahiptir, daha doğrusu sahipti demeliyim. Çünkü Emre Hoca ile aramızda Twitter'da yaşanan bir diyalog ve sonrasında Emre Hoca'nın hem ölçüsüz, hem tutarsız, hem de demokrat ve entelektüel açıdan kabul edilmesi güç tepkisi, bu durumu ister istemez değiştirdi. Tartışma konusunun çok tartıştığımız demokrasi ve düşünce özgürlüğü ile doğru-dan bağlantısı, özellikle de daha önce irdelediğim Türkiye 'sol' kanadının neden evrensel soldan kopuk olduğu ve bu nedenle demokrasiye katkıda bulunmakta zorlandığı meselesiyle ilgisi nedeniyle tartışılması gerektiği kanısındayım. Başka bir

ifadeyle, mesele Emre Kongar ile benim aramda olan kişisel bir anlaşmazlık değil, Türkiye solunun çoğulculukla ve çok seslilikle olan sorunu.

Türkiye'de açık toplum ve çoğulcu demokrasi savrularak karaya vurmuş durumda. Anayasa-sız bir İslamcı faşizm yüzlerce gazeteciyi (aralarında Cumhuriyet ekibinin bir bölümü de var ve ben onların haklarını da savunuyorum) hukuksuzca hapse attı. Aralarında bu satırların yazarının da bulunduğu binlerce akademisyeni anayasa ve yasalara tamamen aykırı, keyfi kararnamelerle üniversitelerden ihraç etti. Yüz binlerce kamu görevlisinin görevine son verdi, on binlercesini hukukla bağdaşmayan sebeplerle bir senedir hapiste tutuyor. Bu bağlamda, Türkiye'deki hâkim 'sol' kanat olan ve CHP'nin de ana omurgasını oluşturan Kemalist 'sol' ne düşünüyor, bu rejime nasıl yaklaşıyor, sorumlulukları nedir gibi soruların yöneltilmesi gerekiyor. Benim Emre Hoca ile yaşadığım diyalog ve polemik, bu konularda bize bir takım fikirler verebilir. Analize katkıda bulunabilir.

FARKLI FİKİRLERE TAHAMMÜL EDİLEMEZ MİYDİ?

Önce diyalog ne, ona bakalım. Emre Hoca, Nuray Mert'in kovulmasına ilişkin "iktidar borazanı yüzde 95 medyada zaten koro halinde savunulan tezlerin Cumhuriyet'te de savunulmasını istemek, demokrasi değil, faşizmdir" paylaşımında bulundu. Ben cevaben "Hocam katılmıyorum. Çok ses-

lilikten zarar gelmez. Farklı düşünceler arasında polemik doğurgandır. Yeni bakış açıları kazandırır. Medya organlarının kalın hatlı ideolojik pozisyonlar alması ve partizanlaşması, o organların propaganda aracına indirgenmesine neden olur.” şeklinde bir paylaşımda bulundum.

Emre Hoca buna şu şekilde yanıt verdi: “Şaka mı bu? Farklı sesi çıkartan Cumhuriyet. Onu, tek sesli iktidar korosunun içinde gibi gösteren koro melodisi söyleyen köşe Nuray Mert.” Ben de cevaben söyle dedim: “Şaka değil. Bir gazetenin genel yayın ilkeleri ideolojik doktrin olamaz. Olursa o gazete değil, bir propaganda aracı olur. Cumhuriyet’in her yazarı bire bir aynı şeyleri mi düşünmek zorunda? Olay ve olguları aynı şekilde mi yorumlamalı? Bunu mu demek istiyorsunuz? Solun demokratikleştirici olabilmesi için önce liberal-demokratik değerleri kabullenmesi gerekiyor. Nuray Mert’i savunmak değil burada derdim. Önemli olan ilkeler. Bir yazarın Cumhuriyet’ten fikirsel farklılıklar temelinde kovulması düşündürücü”.

Bu yorumuma Emre Hoca’nın verdiği yanıt ise, Kemalist ‘sol’un doktrinleşmiş bakış açısını, geçmiş deneyimlerden hiç ders alınmadığını tüm çıplaklığıyla ortaya koyan bir cümleydi.

NURAY MERT DİNCİ FAŞİST Mİ?

Şöyle dedi Emre Kongar: “Dinci faşizmin savunulması liberal demokratik bir seçenek değildir!”. Bu ifadeye karşılık olarak ben de şu paylaşımda bulundum: “Keşke kovmak yerine polemikle ve tartışmayla eleştirseydiniz. Çok daha doğurgan ve daha da önemlisi bilgece olurdu. Mesela “dinci faşizm” nedir, neden Nuray Mert bu görüşe kaymıştır, bunu argümanlarla açıklayabilirdiniz. Ona da cevap hakkı vererek elbette. Polemik ve diyalog, Cumhuriyet’in özgüvenini ortaya koyar, kavramsal ve kuramsal bazda analizlere katkıda bulunurdu. Elbette bunlar benim kişisel düşüncem. Saygılar Hocam”. Emre Hoca bu paylaşımlarıma cevaben “Laiklik demokrasinin ön koşuludur. Laiklik olmadan demokrasi olmaz. Dinci faşizm kişisel farklılık değil, bizi bu günlere getiren aymazlıktır” yanıtını verdi. Bu cevap elbette beni tatmin etmemiştir. Şöyle cevapladım: “Kesinlikle katılıyorum. Fakat laiklik ve sekülerlik kavramlarının farklı yorumlamaları olabilir. Bunları tartışmak zararlı olmaz. Hocam, tüm saygımla, dinci faşizm benim de şiddetle karşı çıktığım bir olgu. Ancak Nuray Mert’in bu nitelemeyi hak ettiğini düşünmüyorum. Bir gazetenin dünya görüşü ile ideolojik/doktrinleşmiş bir yayın politikasını birbirine karıştırmamak gerektiği kanısındayım. Polemik, demokrasinin temeli, diyalektik düşünce biçiminin olmazsa olmazıdır”. Bunun üzerine Emre Kongar şu paylaşımda bulunarak beni engelledi: “Derhal

engelledim. Bu çakma liboşlar hem dinci AKP’den hem FETÖ’den geliyor! Tek tek araştırma vaktim yok. Beni uyarılara teşekkürler!”.

Şok olmuştum. Şu satırları yazarak yanıtladım: “Emre Kongar beni blokladı. Üzüldüm. Bloklamasına değil, entelektüel sefaletine üzüldüm memleketin. Bir de babam Hadi Çaman’ın dostu olmasına”. Sonrasında Emre Hoca’nın beni engellerken paylaştığı “çakma liboş” ve “AKP’den, FETÖ’den geliyor” ifadesini içeren Tweet’i yayınladım ve öyle yazdım: “Emre Hoca salt Nuray Mert’in kovulması nedeniyle Cumhuriyet’i eleştirdim diye beni blokladı. Türkiye’deki entelektüel sefalet işte bu!”.

FAŞİZAN REJİMİN KEMALİST SOL PAYANDASI

Aradan belli bir süre zaman geçti. Bu kez Emre Hoca – sanırım bir vicdan muhasebesi sonucunda – “Sizi babanızdan dolayı sevdiğimi bilirsiniz. Sadece dinciliği demokratlık diye savunmayı çok uzattınız diye geçici olarak engelledim” paylaşımını yaptı, engellemesini kaldırdı. Ben de rahmetli babamın kendisiyle olan dostluk hukuku ve aile terbiyem gereği şu yanıtı verdim: “Babam sizi çok değerli bir dostu olarak gördü hep. Ondan öğrendiğim en önemli değer, farklı düşüncelere saygı. Sorun yok Hocam. Zor zamanlar”. Ve düşüncemden vazgeçmeden ve alttan almadan ekledim: “Asla dinciliği/dinbazlığı demokratlık olarak savunmadım Sayın Hocam. Çoksesliliğin ve demokratik polemiğin yararlı olduğunu belirttim”. Hoca’nın takipçilerinin ağır hakaret ve aşağılamalarına yanıt olarak da “Bir fikirsel tartışmada ifade edilen ve hakaret içermeyen herhangi bir argümandan sonra sırtını dönüp gitmek entelektüel bir tutum mu? Düşünce özgürlüğü ‘çiçek-böcek’ retoriği değil. İslamo-faşizmi eleştirmemizin bir anlamı mı kalıyor, eğer düşüncenin özgürlüğünü savunamayacaksak?” Emre Hoca ise benim “entelektüel sefalet” paylaşımımın altına “Peki engellenmediği görülünce bu RT ne olacak?” yazdı.

Sanırım silmemi ima ediyordu. Oysa ben bu yaşanan polemiğin tarihe düşülen önemli bir not olduğu kanısındaydım. Şu cevabı verdim: “Hocam, bana terörist demediniz mi? Sonra engellemediniz mi? Sonra size uymayan fikirlerimden dolayı ‘geçici olarak engelledim’ demediniz mi?”.

Rejimin beni KHK ile üniversiteden atmasının hukuksuz ve yalan “gerekçesi” ile aynı temelde, rahmetli babamın dostu Emre Hoca tarafından Ortodoks olmayan özgürlükçü fikirlerim nedeniyle aynı kayıtsızlıkla ve anti-demokratik üslupla suçlanmam, çok düşündürücüdür. Fiili rejimin Kemalist ‘sol’ payandasını gözler önüne sermesi bakımından da önemlidir. Bu da diğer bir yazının konusu olsun.

MAHMUT AKPINAR

Ülkemiz ve insanlık açısından en fazla ümit vadeden, en aydın, şiddetten uzak ve İslam'ın aydınlık yüzü olmaya aday Hizmet Hareketi neden bu acı sürecini bir yenilenme fırsatına çevirmesin?

ÖZELEŞTİRİ GEREKLİ Mİ?

Ağır bir linçe-tenkile muhatap kalan Hizmet insanları bu dönemde bir özeleştirici yapmalı mı?

Normal zamanlarda anlaşılabilir olan zulüm sürecinde en azından insafsızlık! Bazıları bunu bir yerlere yaranmak için, bazıları ise “düşmüşken biz de vuralım” düşüncesiyle gündem yapıyor. Öteden beri biriktirdikleri kin, nefret, haset ve husumeti “özeleştirici yapın” şeklinde kusanlar da var!

Cemaat hiç günahı vebali olmayan, hata yapmayan bir kitle mi ki özeleştirici yapmayacak?

Elbette var ve bunları düzeltilmesi, özeleştirici yapılması beklenir, beklenmeli. Ben de bunu isteyenlerdenim. Ancak tam da imha edilmeye çalışıldığınız bir dönemde zalime, zulme, linçe, hırsızlığa, yolsuzluğa, din istismarına laf edemeyenlerin “Niye özeleştirici yapmıyorsunuz?” demesinde bir iyi niyet görünmüyor.

O zaman akla şunlar gelir:

- **Hizmeti özeleştiriciye çağırانlar** kitle- sel çocuk tecavüzlerinin, tacizlerin yaşandığı grupları-cemaatleri ne zaman özeleştiriciye çağırانacaklar?
- **Hırsızlığı alenen meşrulaştıran**, Şirk ifa-

de eden sözlere tek kelimem edemeyen, dinin siyasete-koltuğa malzeme yapılmasına ve ağır zulme alkış tutan cemaatler, tarikatlar, dini liderler, hocalar, İslam'a, hukuka, vicdana uymayan bu eylemlerinden kamu huzurunda tevbe edecekler mi? Milletten, ümmetten özür dilemeyi ve Kur'an'ın esaslarına dönmeyi düşünüyorlar mı?

- **TV'lerde İslam'a**, kültür ve geleneklerimizde aykırı şekilde adeta işret yaparcasına “İslami program” yapanlar neden eleştirilmiyor ve özeleştiriciye davet edilmiyor?

- **Kâbe dahil tüm kutsal mekanları** siyasi propaganda alanı yapan, bir partiye oy vermeyenleri tekfir edenler özeleştirici yapacaklar mı?

- **Bazıları Hizmet'in yıllar boyu emeğiyle**, alın teriyle yaptığı kurumlara çökmeyi nasıl meşrulaştırıyorlar? İktidarın peşkeş çektiği bu binalarda güya “İslami hizmet veren” gruplar bu kurumları rahatsızlık duymadan nasıl kullanabiliyorlar?

- **Gülen soy isimli herkesin** hapse atılmasını görmezden gelenler, aile boyu kamu ihaleleri alan grupları, tarikatları bir özeleştiriciye, şeffaflaşmaya davet edecekler mi?

tam da imha edilmeye çalışıldığınız bir dönemde zalime, zulme, linçe, hırsızlığa, yolsuzluğa, din istismarına laf edemeyenlerin “Niye özeleştirici yapmıyorsunuz?” demesinde bir iyi niyet görünmüyor.

Hizmet hareketinin elbette ihmalleri, kusurları, çözmesi gereken problemleri vardır ve bunları çözmek için düşünmeli, konuşmalı ve çözümler üretmelidir. Ancak Türkiye’deki sosyal hareketler, cemaatler arasında İslami ve evrensel değerler (ahlaksızlık, rüşvet, iltimas, şiddet, hukuksuzluk, fedakârlık, paylaşım vd.) açısından sıralama yaptığınızda en temizi Hizmet Hareketi çıkacaktır.

• **Siyasetin talimatıyla Diyanet’in** Hizmeti “firak-ı dâlle” ilan etmesi karşısında ağzını açamayan cemaatler, tarikatlar, hocalar gelecek nesillerin sorgulamasına karşı nasıl bir argüman geliştirmeyi düşünüyorlar?

• **Olur olmaz “Ordu göreve!” diyen**, her gerçek darbenin bir yerinde olan Türk solu, CHP, laikler bir özeleştiri yapacaklar mı?

• **PKK’ya ve Öcalan’a güzellemeler** yapanlar yazdıkları, konuştukları için ne zaman özür dileycekler ve özeleştiri yapacaklar?

• **AKP’nin ürettiği “F.Ö” kavramını** sabah akşam kullanan, bebekli-lohusa kadınların tutuklanmasını yok sayan Kemalistler Dersim katliamını, Tek Parti döneminin zulümlerini, Atatürk’ün, İnönü’nün Tek adam uygulamalarını ne zaman özeleştiriye tabi tutacaklar?

Bu türden soruları çoğalmak ve herkesi iğnelemek mümkün.

Hizmet hareketinin elbette ihmalleri, kusurları, çözmesi gereken problemleri vardır ve bunları çözmek için düşünmeli, konuşmalı ve çözümler üretmelidir. Ancak Türkiye’deki sosyal hareketler, cemaatler arasında İslami ve evrensel değerler (ahlaksızlık, rüşvet, iltimas, şiddet, hukuksuzluk, fedakârlık, paylaşım vd.) açısından sıralama yaptığınızda en temizi Hizmet Hareketi çıkacaktır. Elli yıldır (şimdi hepsi kapatılan 1200 okulla, yurtlarla, dershanelerle) Türkiye’de ve 25 yıldır dünyanın yüzden fazla ülkesinde eğitim faaliyetleri yapan, kurumları olan bir hareketin yüz kızartıcı, utandırıcı sistematik bir hatası vebali yok; olmadı. Olsaydı davul çalarak dünyaya ilan ederlerdi. Hizmet yüzlerce farklı hukuk sistemine, kültüre inanca sahip ülkede insanla meşgul oluyor; eğitim veriyor. Hep başarı ve takdir gördü. Bir falso yaşamadı, suçlamaya maruz kalmadı. Kaç hareket uzun zaman ve böylesine geniş bir coğrafyada teste tabi tutuldu? Kaçı yüzünün akıyla çıkabildi?

Hizmet her alanda başarılı, nitelikli, dürüst, örnek insanlar yetiştirdi. Aristokratik yapıların egemenliğine ve engellemesine rağmen

men Anadolu insanının önünü açtı. Dengele-ri muhafazakâr Anadolu insanı lehine değiştirdi. Tutuklananlara ve suçlananlara bir bakın! Hepsi alanlarında parmakla gösterilen insanlar. AKP/İktidar 15 Temmuz’dan sonra devletin bütün imkân ve araçlarıyla yaptığı karalama-ya/iftiraya rağmen bu hakikati değiştiremedi. İnsanlar dürüst, başarılı, çalışkansa, insanlarla uyumluysa, kötü alışkanlıkları yoksa, eğitilmişse başka delil aramaksızın ‘Hizmet’ten’ damgası vuruyorlar. Yüz binlerce insan utandıracak bir eylemden, objektif bir suçtan değil 1 Dolar, Bank Asya hesabı, çocuklarını gönderdiği okullar, dernek-sendika üyeliği ile suçlanabiliyor.

Bu kadar zulme, baskıya, iftiraya ve linçe rağmen absürt ithamlar dışında suç bulamadığınız bir kesimi hangi özeleştiriye çağırıyorsunuz o halde?

Bütün bunlara rağmen Hizmet hareketinde sorumluluk taşıyanlar bir muhasebe ve murakabe bulunmalı.

Niçin?

Ağzını açıp olur olmaz eleştirenler, içlerindeki gayzı, kini, hasedi kusanlar için değil!

• **Başkalarının hayal dahi edemeyeceği** başarıları, hizmetlere rağmen insanlığa daha iyi hizmetler verebilmek, daha verimli, etkili işler yapabilmek için!

• **Hizmete gönül vermiş**, bütün imkanlarını açmış, malıyla canıyla koşturan Hizmet insanlarının sesini soluğunu, mesajını, enerjisini daha geniş kitlelere, daha farklı coğrafyalara daha efektif taşıyabilmek için!

• **Hizmet insanları ciddi bir travma geçiriyor** ve herkesin çevresinde büyük mağduriyetler var. İnsanlar duygusal ve adeta toslayacak yer arıyorlar. Bu insanları anlamak, problemlerine çözüm üretmek, daha sonra benzer vartalara düşmemek için!

• **Art niyetli insanların** milyonların hukukuna, emeğine, birikimine kasteden ihanetlerine fir-

Her beden bazı hastalıklar yaşar, cerahatler üretir. Bazen de mikrop dışardan enjekte edilir. Bu tür durumlarda umurun aşkını şevkini kırmadan, kardeşliği zedelemekten, ümitleri tüketmeden cerahatlerden kurtulmak, vücudun kendini yenilemesine fırsat vermek gerekir.

sat vermemek için!

- **Daha demokratik, insani**, istismara, suiistimale kapalı, katılımcı, paylaşımcı hizmetler üretebilmek için!

- **İçte oluşan bazı istifhamları** gidermek, bazı gönül kırıklıklarını tamir etmek için!

Bir sosyal hareket muhasebe ve murakabe yapar ve eksiklerini çözümleriyle düşünür, paylaşırsa hem takipçilerin güvenini kaybetmez hem de dışardan yönelecek kıyıcı eleştirileri önleyebilir. İyiniyetli ve yapıcı eleştirileri “fitne” olarak görmek ve kulak tıkamak sosyal gruplar için en kötü tercihtir.

Özeleştiri nasıl olmalı peki?

Problem enine boyuna konuyu bilenlerce tespit edilmeli.

Muhasebe güncel dedikodulara, arızı ajandalara çerez yapılmamalı. Temel ve uzun erimli konulara ve çözümlerine odaklanılmalı.

Özeleştiri, muhasebe, murakabe başka bir beklentisi, kaygısı ve korkusu olmayan; yetkin, deneyimli ve hasbi kimselerle yapılmalı.

Muhasebe ve murakabe halkasında sadece sorumluluk taşıyanlar, yöneticiler olmamalı. İcracılardan oluşan bir grup özeleştiri, muhasebe murakabe yapamaz. En azından sorunları çekinmeden dile getirecek, tarafsız ama cesareti olan, korkusu-çekincesi olmayan kişi-kişiler bu özeleştiri halkasına katılmalıdır. İcracılardan oluşan özeleştiri ekibi aynı hataların etrafında döner durur. Belki mevcut hataları daha kabul edilebilir hale getirir. Sorgulayanları susturur. Bir şeyler yapıldığı zannı uyarır ama asla köklü, etkili değişimler yapamaz, kalıcı çözümler üretmez.

Her insan/hareket başkasının gözüyle kendine bakmaya ihtiyaç duyar. Bu nedenle Hizmet Hareketi Hizmet halkası dışından insaf ve vicdan sahibi kişilerin gözüyle de kendisine bakabilmelidir. Onların görüşlerini alıp değerlendirip global manada yeniden yol haritaları çıkarmalıdır.

Yöntemlerde, davranış kalıplarında, yaklaşım-

larda yanlışlar-eksikler varsa tamamlanmalıdır.

Başkalarının haset ve husumetini biriktirmeden bir şeyler yapmanın yolu eleştirilere açık olmak, özellikle uzmanların görüşlerini dikkate almaktır. Bağımsız denetim birimlerinin desteği ve profesyonel yardım alma eksikleri görmeye ve etkili özeleştiriye ciddi yardımcı olur.

Kapalı devre bir anlayışla, “Kol kırılır yen içinde kalır” yaklaşımıyla Türkiye’de ve dünyada ayakta kalmak mümkün değil. Süreç evrensel bir Hareket olmak ve yaşanan olumsuzlukları, içte oluşan ödemeleri tasfiye-tedavi için bir vesile/fırsat olarak değerlendirilmelidir.

Her şeye rağmen Hizmet insanları Hizmetin insanlık adına çok şey yapacağı konusunda büyük bir ümide, aşka, enerjiye sahipler. Ancak eski alışkanlıkların, işleyişin, bazı defoların masaya yatırılıp gözden geçirilmesi ve yeni yollar geliştirilmesi bekleniyor.

Her beden bazı hastalıklar yaşar, cerahatler üretir. Bazen de mikrop dışardan enjekte edilir. Bu tür durumlarda umurun aşkını şevkini kırmadan, kardeşliği zedelemekten, ümitleri tüketmeden cerahatlerden kurtulmak, vücudun kendini yenilemesine fırsat vermek gerekir. “Bende hastalık yok!”, “ben yapmadım!” demek çözüm olmaz. Ayrıca eleştiri, özeleştiri suçlu olduğunda, hatalar yapıldığında gereken bir şey değildir. Bazen çıtayı yukarıya taşımak için kendinizi, projenizi, stratejilerinizi, enstrümanlarınızı gözden geçirmek gerekir.

Bir afet ve felakette günahınız, kusurunuz olmayabilir. Ama sonrasında her şeye yeniden başlamanız, her şeyi yeniden düşünmeniz gerekir. Böylece yenilenme fırsatı da yakalarsınız. Yaşanan zulümle hatalar-özeleştiri arasında mutlak bir korelasyon doğru değil. Belki bir kısım eksiklikler aksaklıklar vardı süreçle birlikte görünür hale geldiler.

Ülkemiz ve insanlık açısından en fazla ümit vadeden, en aydın, şiddetten uzak ve İslam’ın aydınlık yüzü olmaya aday Hizmet Hareketi neden bu acı sürecini bir yenilenme fırsatına çevirmesin?

VEYSEL AYHAN

VeyselAyhan@Tr724.com

@veyhann

MASKELİ
DARBE

05

5. BÖLÜM:

Tarihin en komik darbesi!

15 TEMMUZ gerçekten çok komik bir senaryo. Ama komikliklerin göze batacağı, çelişkilerin tartışılacağı bir medya kalmadığı için şimdilik “kral çıplak” diyen yok!

1 ■ Darbeciler CNN Türk’e ve diğer TV kanallarına 20’şer asker gönderip yayını kontrol altına alabilecekken bunu yapmadılar. Boğaziçi Köprüsü’nü tek taraflı olarak trafiğe kapadılar. TV kanallarını kontrole alsalardı ne Erdoğan ne de Başbakan Binali Yıldırım açıklama yapabilirdi. Darbeciler hiçbir işe yaramayacak bir iş yapıp köprüleri trafiğe kapıyorlar ama her nasılsa bunu unutuyorlar!

2 ■ Darbeciler 20 askerle Türksat’ı ele geçirip yayınları kontrol etmeyi, Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı’nı (TİB) işgal edip internet trafiğini kesmeyi her nedense düşünmüyor.

3 ■ Dünya üstünde darbeye teşebbüs edilip de cumhurbaşkanı, başbakan ve kabine üyelerinden birinin bile gözaltına alınmadığı bir darbe yok. 15 Temmuz’da hiçbir siyasinin burnu bile kanamadı. Hatta ele geçirmeye teşebbüs bile yok!

4 ■ Hiçbir darbe, darbe yapılacak lider göz altına alınmadan başlamaz. Darbeciler güya darbeyi 03.00’den 21.30’a çekiyorlar ama Erdoğan’ı yakalama saatini öne almıyorlar. Böyle bir çelişki mümkün mü?

5 ■ Er ve erbaşlar, otobüslerle taşınan harbiyeliler boş silahlarla 23 Nisan törenine getiriliyorsa taşınıp sokağa bırakıldı. Sokaklarda er ve erbaş dışında rütbeliler hemen hemen hiç görülmedi.

6 ■ Binlerce çalışanı ve yüzlerce ağır silahlı koruması olan Saray’a 3 rütbeli 13 er, toplam 16 asker basmak için gitti. Ve onlar da girişteki polislerce gözaltına alındı.

7 ■ Darbeciler daima halkı arkalarına almak ister. Hedef Erdoğan ve Saray’ı olması gerekirken TBMM’yi bombalama ahmaklığını hangi darbeci yapar? F16’lar 50 bin metre karelik Meclis’i tam göbeğinden vuruyor ama Meclis’in 9 kat büyüklüğündeki 450 bin metrekarelik Saray’ı ısıtıyorlar. Saray’a yakın bir boş alana 20-30 tane 20 milimetrelik top atıyorlar. Saray’ın bahçesi bile isabet almıyor!

8 ■ On bin kişinin çalıştığı TRT’yi sadece biri rütbeli 5 asker bastı. O askerler de bildiri okunur okunmaz kameraman ve ışıkçılar tarafından göz altına alındı.

9 ■ Füze bataryaları ve ağır silahlarla donatılmış askeri araçlar 85 darbeci subay ve asker eşliğinde Ankara girişine geliyor ama sadece 4 tane trafik polisi hepsini gözaltına almaya yetiyor!

10 ■ O kadar amatör bir girişim ki Ankara’da 28. Mekanize Tugay’ından çıkan tanklar Ankara’nın caddelerinde kayboluyor. Bir kısmı arızalanıyor. 36 tanktan, sadece 8’i yolunu bulup görev yerine ulaşıyor.

11 ■ Belediyelere ait yüzlerce inşaat kamyonu, üstelik kasaları kum dolu bir şekilde bir anda anında askeri birliklerin kapısında peydahlanıyor. Önceden bilinmeden ve hazırlık yapmadan böyle bir şey mümkün mü?

DARBENİN KOMİK RAKAMLARI

DARBE GİRİŞİMİNE KATILAN ASKER SAYISI

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin personel mevcudu

570.111

Darbe girişimine katılan subay ve astsubay adedi

6.761

Darbe girişimine katılan er ve erbaş adedi

676

Darbe girişimine katılan askeri öğrenci adedi

1.214

Darbe girişimine toplam katılan

8.678

Darbeye katılım oranı

YÜZDE 1,5

DARBE GİRİŞİMİNDE KULLANILAN TANK SAYISI

380-26P
ACV-AIFV
M42
T155
M48A5T2

M113
M60T

Leopard

TSK'nın toplam tank sayısı

3 M88A2

13.696

Darbe girişiminde kullanılan tank

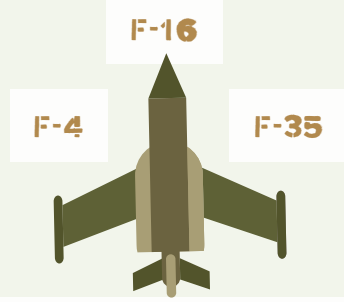
74

Katılım oranı

YÜZDE 0,54

Sonradan bu tankların çoğunda mühimmat olmadığı ortaya çıktı. Tankların 28'i Ankara'da yolunu kaybediyor ve darbedeki görev yerine ulaşamıyor.

DARBE GİRİŞİMİNDE KULLANILAN UÇAK SAYISI

F-16

F-4

F-35

TSK'nın toplam savaş uçağı

Darbe girişiminde bomba atan uçak

2

335

Ses etkisinden yararlanan uçak

33

Bu uçakların hiçbirinin kara kutusu incelenmedi

Katılım oranı

YÜZDE 10,4

1980 DARBESİ

12 Eylül 1980 darbesinde TSK'nın yüzde yüz personeli darbeye iştirak etmiş, arızası olmayan tüm tanklar kışladan çıkmış, hemen hemen her cadde başı tutulmuştu. MHP lideri Alparslan Türkeş, o gece saklanmış gözaltına alınamamıştı. Onun dışında tüm siyasiler, parti liderleri, milletvekilleri gece yarısı eksiksiz olarak göz altına alınmıştı.

“DARBİYİ CEMAAT YAPTI” KOROSU

DARBE GİRİŞİMİNİ kim yapmıştı? Akıncı Üssü’ndeki eylemlere ilişkin açılan davada, İstanbul Kuzey Deniz Saha eski Komutanı Tuğamiral Ömer Faruk Harmancık’a sorulan ‘Bu darbeyi sizce kim yaptı?’ sorusu üzerine verdiği cevap 15 Temmuz’u özetliyor:

“Bu darbeyi Türk Silahlı Kuvvetleri içinde hiçbir grup, güç odağı, cemaat, cunta tek başına yapamaz. Anlaşılan 15 Temmuz öncesi bir ya da daha fazla grup plan yapmış. Ancak bir grubun desteğini çekmesi nedeniyle darbenin başarısız olduğunu düşünüyorum. Bunu şu an değerlendirebiliyoruz. Operasyonel şekilde planlayan planlamış. Stratejik olarak planlayanlar, azmettirenler vardır ki, bunları ne siz ne biz hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz”

İşin aslı en azından buydu ama Erdoğan, faili çoktan ilan etmişti.

Erdoğan ve Binali Yıldırım daha tankları yeni harekete geçmişken darbeci askerlerin Cemaate mensup olduklarını ilan etti. Ve ardından NTV, CNN Türk, Doğan Haber Ajansı, Anadolu Ajansı koro halinde bunu tekrarladı.

BİNALİ YILDIRIM’IN TARİHİ İTİRAFI

Binali Yıldırım’ın yaptığı açıklamalardan 15 Temmuz akşamı 22.30’a kadar hiçbir şeyden haberi olmadığı anlaşılıyor. Ve bu durumdan dolayı MİT müsteşarını suçluyor. “MİT Müsteşarından o bilgiyi alamadık” diyor.

Peki haberinin bile olmadığı darbe girişimi için 23.05’te nasıl “Cemaat yaptı” diyebildi? Bunun cevabı Yıldırım’ın Fikret Bila ile yaptığı röportajda:

KANAATİ KENDİM OLUŞTURDUM

Darbe girişimini yapanları MİT söylememiş. Peki Yıldırım kimden ne öğrendi de o akşamın kaosu

içinde bu korkunç iftirayı Cemaate attı?

Cevabı çok acı! Koskoca başbakan bu durumu şöyle açıklıyor:

“Esas kanaati kendim oluşturdum. Cumhurbaşkanımızla istişare ederek, beraber konuştuk, bunun FETÖ’cülerin asker içerisinde bir kalkışması olduğu kanaatine vardık. (...) O anda doğru da olabilirdi, yanlış da.”

Bunun tercümesi şu: *Bu iftirayı Erdoğan’la beraber attık!*

Yalan veya doğru önemli değil! İşin içyüzü ise Alman dergisi Focus’ta:

LİNÇ KOROSUNUN GİZEMİNİ ALMAN DERGİSİ ÇÖZDÜ

Alman haber dergisi FOCUS’ta 23 Temmuz 2016’da Frank Nordhausen imzasıyla ‘Güç, Cinnet, Erdoğan’ (Macht, Wahn, Erdoğan) başlıklı ilginç bir haber yayınlandı. Habere göre İngiliz siber istihbarat servisi GCHQ (Government Communications Headquarters) darbe girişimi sırasında Türk hükümetinin telefon görüşmelerini, e-posta ve diğer yazışmalarını kayda almıştı.

Haberde, darbenin ilk kurşununun üzerinden yarım saat geçtikten sonra Türk hükümetinin “Fethullah Gülen’in darbeyi azmettiren kişi olarak ilan edilsin” diye emrettiği yer alıyordu.

Yazışmalarda ayrıca darbeyle ilgisi olmasa bile var olan fişleme listelerine göre derhal tasfiyeye başlanması isteniyordu. Nordhausen yazısında, Erdoğan’a tasfiye fırsatı veren darbe girişimini ‘Allah’ın lütfu’ olarak değerlendirmesiyle ilgili şu çarpıcı yorumda bulunuyor:

“Bu adamın bu alaycı cümleleri iktidar için cesetleri bile çiğnemeye tam anlamıyla hazır olduğunu gösteriyor...”

HABERDE, DARBENİN İLK KURŞUNUNUN ÜZERİNDEN YARIM SAAT GEÇTİKTE SONRA TÜRK HÜKÜMETİNİN “FETHULLAH GÜLEN’İN DARBİYİ AZMETTİREN KİŞİ OLARAK İLAN EDİLSİN” DİYE EMRETTİĞİ YER ALIYORDU.

Frank Nordhausen bu haberi Alman Dil Derneği tarafından yılın manşeti seçildi. Haber, Erdoğan kontrolündeki Türk medyasında yayınlanmadı ve normal olarak Türk hükümeti tarafından yalanlanmadı.

SAVCIDAN 15 TEMMUZ’U “CEMAAT” YAPMADI İTİRAFİ!

Ahmet Altan, Mehmet Altan, Nazlı Ilıcak gibi gazetecilerle ilgili Savcı Can Tuncay hazırladığı iddianame darbe girişimin ardında ‘Hizmet’in olduğu yalanını açıkça tekzip ediyor.

Dikkatle okuyalım: **“Teşhis edilenlerden (yani Cematten olduğu anlaşılan) 47 albaydan iki kişi hariç diğerlerinin (Bylock kullananlar da dahil) darbe girişimine iştirak ettiklerine dair herhangi bir tespit bulunmadığı, ayrıca Kurmay Albay seviyesinde olanların dahi darbeci askeri kanat tarafından hazırlanan sözde atama listesinde isimlerinin geçmediği tespit edilmiştir.”**

Savcı yalanlamaya devam ediyor: **“Bylock kullandığı tespit edilen 800’e yakın askeri personelden haklarında darbe girişimi eylemleri veya silahlı terör örgü-**

tü üyeliği suçlarından önceden adli işlem yapılmayan yaklaşık 500’ü ... Bylock ve diğer kriptografik haberleşme programlarını kullanan ve terör örgütüyle organik bağı bu şekilde açığa çıkan askeri personelin çoğunluğunun (somut olayda üçte ikisi kadar) darbe girişimine iştirak etmediğidir.”

SAVCININ EN KOMİK İDDİASI:

Düşünün Real Madrid Şampiyonlar Ligi final maçına çıkacak ama A kadrosunun büyük kısmını bir sonraki yıla saklıyor, oynatmıyor. ‘Yedekler’le çıkıyor. Savcının tezi böyle naif ve komik. Buyrun okuyun:

‘DAHA AZ BİR KISMININ İŞTİRAK ETTİKLERİ’

“... örgüt mensuplarının nispeten daha az bir kısmının darbe girişimine iştirak ettikleri, bu durumun örgütün darbe girişiminin başarısız olması halinde çoğunluk örgüt mensuplarının Silahlı Kuvvetler içerisinde kalmasını sağlamak olduğu, terör örgütünün stratejisinin ikinci bir darbe girişimi veya başka bir eyleminde bu asker şahısları kullanmak olduğu...”

DEŞİFRE ETMEMEK İÇİN BAŞARISIZ OLMAK!

“Açıklanan olgular nazara alındığında terör örgütünün girişimde bir kısım mensubunu kullanarak geleceğe yönelik tedbirli davrandığı ve mensuplarının diğer kısmının deşifre edilmemesini temin etme politikası yürüttüğü izahtan varestedir.”

Savcı Can Tuncay, kendince delilsizlikten ne yapacağını bilememiş, güzel güzel itiraf etmiş!

ERDOĞAN’IN LOBİCİSİ O AKŞAM NE DEDİ?

AKP’nin Fethullah Gülen aleyhinde lobi yapsın diye büyük paralar akıttığı Emekli General Michael Flynn 15 Temmuz darbesi yaşanırken bir konferansta şunları diyor: **“Beraber eğitim aldığımız bir generalle görüştüm. Türkiye’de şu anda bizim tanıdığımız askerler yönetime el koyuyor ve siyasal İslamcı iktidarı yerinden ediyor.”**

The Central Asia-Caucasus Institute & Silk Road Studies Programı araştırma görevlisi Gareth H. Jenkins görüşünü şöyle açıklamıştı: **“AKP’nin basite indirgenmiş teorisi olarak darbe Gülenci’lerin işidir tezi oldukça problemli çünkü kendileri darbeci olduklarını iddia eden bazı askerler çok iyi bilinen Kemalistler.”**

Böyle düşünen bir başkası dünyaca ünlü Türkiye araştırmaları Profesörü Erik Jan Zürcher idi: **“Büyük ihtimalle bu bir Kemalist girişim ve arkasında Gülen yok.”**

GÜLEN'E CEVAP HAKKI VERİLMEDİ

Erdoğan, 15 Temmuz 2016 darbe girişimi haber bültenlerine düşer düşmez ve daha darbeye katılan askerlerin hiçbirinin kimliği dahi net değilken, bizzat kendisi, hükümet üyeleri ve tamamıyla kontrolüne aldığı medya ile zaman kaybetmeksizin koro halinde Gülen hareketini darbe girişimden sorumlu tuttu. Ve Gülen'e ne medyada ne de Meclis darbe komisyonunda cevap hakkı tanındı. Böyle olunca Gülen kendini dış medya vasıtasıyla savunmak durumunda kaldı. Gülen'in ilk açıklaması darbe girişimi sabahıydı:

KESİN BİR DİLLE REDDEDİYORUM

“50 yıldır birçok askeri darbeye acı çekmiş biri olarak, böylesi bir girişim ile aramda herhangi bir bağ kurulması özellikle rencide edicidir. Bu tip suçlamaları kesin bir dille reddediyorum.”

AFP news agency, 16 Temmuz 2016 Saat 07.40

İDDİALAR KANITLANIRSA...

“Bağımsız bir uluslararası komite tarafından suçlu bulunduğum takdirde Türk yetkililere teslim olacağım. Eğer hakkımdaki iddiaların onda biri kanıtlanırsa, Türkiye'ye dönmeye ve en ağır ceza-yı çekmeye söz veriyorum. Yalan da, iftira da olsa ben kabul etmeye razıyım. Ama ulusları bir organizasyon bunu gerçekleştirsin”

New York Times, Financial Times, Sky News ve The Guardian'a ortak açıklama (16 Temmuz 2016)

DARBE SENARYOSU GEREKLİYDİ

“Bu (15 Temmuz) daha önceden planlanmış bir mesele idi. Ciddi bir sebep aranıyordu. Listeler (fişleme) sürekli veriliyordu. Adliyeden, askeriye-den listeler veriliyordu. Bunun gerçekleşmesi için bir darbe senaryosu gerekiyordu. Makul algılanmaya sebep oldu. Hemen ertesi gün o meseleye başlamaları niyetlerini açıktan açığa gösteriyor.”

Alman devlet televizyonu ZDF'ye (24 Eylül 2016)

ULUSLARARASI BİR KOMİSYON ARAŞTIRSIN. SONUCUNA RAZIYIM.

“Uluslararası kuruluşlar, BM, Avrupa Birliği, NATO vs hangisi olursa olsun, bunu araştırmak için bağımsız bir komisyon kursunlar. Bu komisyona ben de ifade vermeye hazırım. Onların kararı ne olursa

o karara da sonuna kadar saygılıyım.”

Stockholm Center For Freedom'a özel yazılı röportajından

EĞER BİR HİZMET GÖNÜLLÜSÜ...

“Hayatım boyunca alenen ve kişisel olarak iç politikadaki askeri müdahaleleri kınadım. Hep demokrasiyi savundum. Darbe haberlerinin gelmeye başladığı ilk anlardan itibaren darbeyi en kuvvetli ifadelerle telin edici mesaj yayınladım.”

“Eğer Hizmet gönüllüsü gibi görünen birisi bile-rek veya kandırılarak böyle bir darbe kalkışma-sının parçası olmuşsa benim inandığım değer ve düşüncelere ihanet etmiştir.”

The New York Times (26 Temmuz 2016)

DEVLET SENARYOSUNA BENZİYOR

“Uluslararası bir komisyon kurulsun. Herhangi bir insana sözlü olarak bir şey demişsem eğer her

hangi bir telefon görüşmesi olmuşsa suçlamaların onda biri bile gerçekten doğruysa kabul edeceğim, doğruyu söylediklerini söyleyeceğim. Beni asmalarına müsaade edeceğim.

Belki içlerinde bana öyle sempati duyanlar olabilir. Ben onları millete ihanet etmiş olarak düşünürüm. Onları hayatım boyu takındığım temel ideallerime saygısızlık yapanlar olarak düşünürüm... Bu bir darbeden çok Hollywood senaryosuna benziyor. Devlet senaryosuna benziyor.”

CNN Fared Zekeriya (29 Ağustos 2016)

“O ASKERLERDEN BİRİ ARASAYDI ‘CİNAYET İŞLİYORSUNUZ’ DERDİM”

“Burada, Türkiye'den binlerce kilometre uzakta yaşıyorum. Bazı askerler darbeye karar vermiş, ve o gece olup bitenlere dair hükümetin anlattıkları-ndaki soru işaretleri ve şüphelere rağmen, diye-lim ki iddialarında bir ciddiyet arayacağız, açıkçası şaşkınlık içindeyim. İddialar doğru olsaydı ve eğer o askerlerden biri beni arayıp planlarından bah-setseydi, ona ‘Cinayet işliyorsunuz’ derdim.”

ABD'nin devlet radyosu NPR'den deneyimli gazeteci Robert Siegel'in röportajından, 11 Temmuz 2017)

Yarın: 6. Bölüm, ASIL DARBE SİLAHLI KUVVETLERE

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

ROMA'DAN CUMHURİYET YIKMA DERSLERİ

Roma'nın Cumhuriyet olduğu dönemlerde sistem hiç kimsenin 'tek adam' olmaması üzerine kuruluydu. Görevler 1 yıllığına veriliyordu ve en önemli pozisyonların birbirini veto etme hakkı vardı. Güçlü imparatorlar döneminde ise Roma'yı yakan Neron ve zalimliği ile tanınan Caligula'yı görmekteyiz. Yine o sözde dendiği gibi, mutlak gücün mutlaka yozlaştırdığı sır değil.

Antik Roma kabaca ikiye ayrılır: Roma Cumhuriyeti ve Roma İmparatorluğu.

Milattan önce 500'lü yıllarda kurulduğu varsayılan Roma Cumhuriyeti, Antik Yunan'daki şehir devletlerinin zamanla dış saldırılara karşı bir araya gelme pratiklerinden ortaya çıkmış, bölgeleri temsil eden güçlü senatörlerin oturup sosyal, ekonomik ve askerî tartışmalarından türemiş bir yönetim olarak biliniyor. 'Roma kültürü' etrafında birleşen bu güçlerin oluşturduğu yönetim biçimi bugünkü Avrupa Birliği (AB) ile Amerika Birleşmiş Devletleri (ABD) arasında bir yere tekabül ediyor. Ne AB kadar 'gevşek' ne de ABD kadar 'merkezî' bir yapı var karşımızda.

Gelgelelim bu 'Roma projesi' o kadar başarılı oluyor ki zaman içerisinde çok büyük coğrafyaları ve maddi araçları kontrol eder hâle geliyor. Ordu generalleri fethettikleri bölgelerden edindikleri güçle 'merkezde' siyaset yapma imkânına kavuşuyorlar. Senatörler aşırı güçlendikleri için bir zaman sonra 'merkezdeki' siyaset bölgelerinin meselelerinin önüne geçiyor ve çeşitli 'koalisyonlar' kurarak öne geçme çabası içine giriyorlar. Tarihin

neredeyse en doğru sözünde dediği gibi, 'güç yozlaştırıyor'.

CUMHURİYET KENDİ HATALARIYLA YIKILDI

Nitekim Cumhuriyet döneminin özellikle son dönemleri ciddi karmaşalara sahne oluyor. Cumhuriyet'e bağlı bölgelerde isyanlar çıkıyor. Generaller arasındaki anlaşmazlıklar, senatörler arasındaki güç mücadeleleri halkta huzursuzluğa yol açıyor. Ekonomi kötüye gidiyor. Meşhur 'Sen de mi Brütüs?' vakası tam da bu dönemde yaşanıyor. Milattan önce 59 yılında ittifak kuran üç güçlü Romalı senatör Julius Caesar, Büyük Pompey ve Marcus Licianus Crassus bir çeşit 'ara form' icat ediyor. Bir süre sonra Crassus'un ölümüyle Caesar ve Pompey birbirine düşüyor. Bu çatışmadan Caesar galip çıkıyor ancak 'tek adamlığın' önüne geçmek isteyen Senato üyeleri bir komplo kurarak Caesar'ı öldürüyorlar.

Ancak bu 'ara form' başarılı bir formüle dönüşüyor. Bu kez Marc Antony, Octavian ve Lepidus arasında bir ittifak görülüyor. Bu üçlü Roma'nın idaresini ele aldıktan bir süre sonra yine aralarında anlaşmazlığa düşüyorlar. Octavian, Caesar'ın

varisi olarak Lepidus'u görevden alıyor. Sonra da bir çeşit 'iç savaş' başlıyor Octavian ile Marc Antony arasında. Mısır Kraliçesi Cleopatra ile ittifak kuran Marc Antony buna rağmen Octavian'a mağlup oluyor. Milattan önce 27 yılına geldiğimizde, Roma'nın 'en güçlü adamı' olarak askerlerin ve senatörlerin 'hayranlığını' kazanan Octavian adını Augustus olarak değiştiriyor ve kendini Roma'nın 'imparatoru' ilân ediyor.

İSTİKRARIN BEDELİ

Bazı tarihçiler, İmparatorluğun ilk yıllarının Cumhuriyetin son yıllarından daha 'iyi' olduğunu savunur. Bunun sebebi de karışıklığa son vermesi ve Roma'ya istikrar getirmesidir. Cumhuriyet döneminde çok genişleyen toprakların Senato eliyle yönetilmesinin zorlaştığı bir gerçektir. Senato'daki güç mücadelelerinin bölgelerde başıboşluk doğurduğu, ciddi meselelerin çözülemez hâle geldiği de doğrudur. Bu sebeple belki de Julius Caesar, Roma'nın bütününü yönetme hevesine sahip ilk senatör olarak görülür. Ancak onun emellerini yegeni Octavian (Augustus) yerine getirebilmiştir.

40 yıllık iktidarı boyunca Augustus'un ilk işi otoritesinin en önemli 'aracı' olan orduyu tamamen sadık generallere emanet etmektir. Roma Cumhuriyeti'nden pek çok unvan devam etmekteydi ama hemen hepsinin 'gücü' budanmıştı. Senato'nun gücü azalmış, Saray'ın gücü artmıştı. Roma'nın Cumhuriyet olduğu dönemlerde sistem hiç kimsenin 'tek adam' olmaması üzerine kuruluydu. Görevler 1 yıllığına veriliyordu ve en önemli pozisyonların birbirini veto etme hakkı vardı. Güçlü imparatorlar döneminde ise Roma'yı yakan Neron ve zalimliği ile tanınan Caligula'yı görmekteyiz. Yine o sözde dendiği gibi, mutlak gücün mutlaka yozlaştırdığı sır değil.

Cumhuriyetin yıkılmasıyla İmparatorluk altında yaşayan Romalılar kısa süre sonra zalim bir diktatör başa geçtiğinde sığınacak hiçbir limanları kalmadığını fark ettiler. Daha önceleri her bir se-

natör kendince yetkili olduğundan, bölgeler merkezin otoriter eğilimlerine karşı çıkabiliyordu ancak imparatorun buyrukları karşısında 'merkez' dışındaki her yer güçsüz kalmıştı. Elbette Cumhuriyet kendi sistemsel tıkanmaları yüzünden yıkılmıştı ancak sonrasında 'çözüm' olarak görülen İmparatorluk da adeta vahşi bir yıkım ritüeline dönüşmüştü.

POPÜLİZM HER ZAMAN YIKIMA MI GÖTÜRÜR?

Cumhuriyetten İmparatorluğa geçişin temelinde Julius Caesar gibi senatörlerin 'popüler' hâle gelmesi yani bugünkü tabirle bir çeşit 'popülizm' etkili olmuştu. Bilhassa yoksul halkların ve orduyla savaşa gidip geri döndüklerinde topraklarının işgal altında olduğunu gören köylülerin isyanına 'cevap veren' politikacılar merkezde çok güçlü otorite inşa edebilmişlerdi. Augustus'un 40 yıl süren ve bütün sistemi Saray'ına bağladığı iktidarı, istikrar sağlanarak 'geçiş' yapılmasının anahtarıydı. Sonrasında da beklendiği gibi iktidar 'saltanat' şeklinde el değiştirdi. Hıristiyanlığın, şehirleşmenin, doğal sınırlara ulaşmanın, sonrasında Doğu ve Batı olarak ikiye bölünmenin etkileri ile Roma İmparatorluğu geçmiş 4-5 yüzyıldaki mirası tüketerek son buldu.

Kendini daha sonra Roma İmparatoru gibi gören Napolyon'un, Hitler'in ve Mussolini'nin akıbetleri de ortada. ABD'yi inşa eden 'kurucu babalar' Roma'nın

hikâyesini iyi incelemişlerdi ve tıpkı Cumhuriyet döneminde olduğu gibi 'tek adam' oluşturmayacak ama güç kavgalarının da yaşanmayacağı bir 'başkanlık sistemi' hedeflemişlerdi. Tek bir kişinin gücü ele geçirmesinin 'istikrar' talepleriyle olduğunu fakat zalimliğin, kargaşanın ve kaosun yolunu açtığını görmek için tarihte herhangi bir örneğe bakmak yeterli.

Cumhuriyeti yıkıp yerine bir çeşit 'kendi devletlerini' kurma hayali yaşayanlara, bilhassa da bunu sınırsız bir özgüvenle destekleyenlere duyurulur. İstikrar ve güç zannettiğiniz şey aslında sizin acizliğiniz.

Kendini daha sonra Roma İmparatoru gibi gören Napolyon'un, Hitler'in ve Mussolini'nin akıbetleri de ortada. ABD'yi inşa eden 'kurucu babalar' Roma'nın hikâyesini iyi incelemişlerdi ve tıpkı Cumhuriyet döneminde olduğu gibi 'tek adam' oluşturmayacak ama güç kavgalarının da yaşanmayacağı bir 'başkanlık sistemi' hedeflemişlerdi.

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

AFP

Kralların taç yarışı

FUTBOLSUZ GÜNLER geride kaldı. Sezonun ilk haftasının maçları tamamlandı. İlk haftada sürpriz sayılacak skorlar da alındı. Ancak daha henüz ligin başındayız. Köprü'nün altından çok sular akacaktır. Kazanılacak veya kaybedilecek daha çok puanlar var. Şampiyonluk yarışı kadar olmasa da gol krallığı yarışı da hep heyecanlı olmuştur. Ligin krallığına adını yazdırmak isteyen forvetlerin sayısı bir hayli fazla. Bunların bir kısmı geçmişte gol krallığı yaşamış isimlerden oluşuyor.

FENER'İN SON KRALI ALEX DE SOUZA

Kadrosunda en çok kral barındıran takım Fenerbahçe. Şimdiye kadar 15 gol kralı çıkaran takımın

Şampiyonluk yarışı kadar olmasa da gol krallığı yarışı da hep heyecanlı olmuştur. Krallık tacını giymek isteyen forvetlerin sayısı bir hayli fazla. Bunların bir kısmı geçmişte gol krallığı yaşamış isimlerden oluşuyor.

son gol kralı 2010-2011 sezonunda 28 golle Alex de Souza oldu. 6 sezondur gol krallığı yarışında iddiası yok Fenerbahçe'nin ancak kadrosunda 3 kral bulunuyor. Robin van Persie, Fernandao ve Aatif Chahechouhe daha önce oynadıkları takımlarla ligde gol krallığı yaşamış isimler. Fernandao üstelik Süper Lig'de, Bursaspor'da attığı 22 golle gol krallığı yaşamıştı. Faslı Aatif Chahechouhe de 2013-2014 sezonunda Sivasspor'da 17 golle krallığı elde etmişti.

Fenerbahçe'nin büyük ümitlerle transfer ettiği ancak bir türlü bekleneni veremeyen Hollandalı yıldız Robin van Persie, dünyanın bir numaralı ligi İngiltere Premier Lig'de iki kez hem de

iki farklı kulüpte gol krallığı yaşamış biri. 2011-12 sezonunda Arsenal formasıyla 30 gol atarak ligin bir numaralı golcüsü olan van Persie, ertesini sezon aynı başarıyı bu kez Manchester United forması altında 26 gol atarak tekrarladi. Robin van Persie Fenerbahçe'de ilk sezonunda 16, geçen sezon ise 9 gol attı. Bu yıl nasıl bir performans göstereceği ise merak konusu...

GOMİS VE NEGREDO YARIŞTA İDDİALİ

Son iki sezonun şampiyonu Beşiktaş ile ligimizde en çok şampiyonluk yaşayan Galatasaray'ın kadrosunda gol kralı olmuş isim bulunmuyor. Beşiktaş'ın kadrosuna kattığı İspanyol forvet Alvaro Negredo'nun, İngiltere Lig Kupası ve İspanya Kral Kupası gol krallığı mevcut ancak oynadığı liglerde krallığı bulunmuyor.

Fenerbahçe gibi bugüne dek 15 gol kralı çıkaran Galatasaray'ın da kadrosunda gol kralı bulunmazken, krallığa bu sezon aday olacak isimler Gomis ve Eren Derdiyok. Ancak bu iki ismin gol ortalaması, pek de umut vaat edici değil. Galatasaray en son 2012-13 sezonunda 24 gol atan Burak Yılmaz'la gol krallığı payesini camiaya kazandırmıştı.

BURAK YILMAZ 'BEN ÖLMEDİM' DEDİ

Trabzonspor lig tarihinde 4 kez gol kralı çıkarırken, bu isimlerden biri yine Burak Yılmaz'dı. 2011-12 sezonunda bordo mavili formayı 34 maçta giyen Buray, tam 33 gol atarak krallık tacını giydi. Trabzonspor Burak Yılmaz dışında Necmi Perekli, Şota Arveladze ve Fatih Tekke ile gol krallığı kazandı. Burak Yılmaz, 5 yıl sonra yeniden eski takımına dönerken ligin ilk maçında attığı 2 golle hem sezona gollerle başladı hem de taraftarına krallık yolunda iddialı olduğunu mesajını verdi.

WAGNER LOVE, ADEBAYOR, ETO'O...

Alanyaspor formasını giyen Brezilyalı Wagner Love geçen sezonun kralı olarak bu yıl da iddialı bir isim. Türkiye'ye geldiği ilk sezonunda hem de ligimizin yeni takımı Alanyaspor'da attığı 23 golle zirveye çıkan Love krallık yarışında iddialı isimleri geride bırakmıştı. Geçen sezon Love'un ardından Beşiktaşlı Cenk Tosun 20 golle ikinci, Antalyaspor'lu Samuel Eto'o 18 golle yarışta üçüncü olmuştu.

Ligimizde top koşturan en ünlü forvetlerden biri olan Antalyaspor'lu Samuel Eto'o'nun kariyerinde gol krallığı bulunmuyor. Barcelona ve İnter forması altında lig, kupa ve Şampiyonlar Ligi kupası sevinci yaşayan Eto'o bireysel anlamda gol krallığı sevincini tatmadı. Eto'o kariyerindeki tek krallığı 2010-11 sezonunda Coppa Italia (İtalya Kupası) gol krallığı ile yaşadı.

Şu an Türkiye Süper Lig'inde 5 gol krallığı yaşamış isim mevcut. Bu isimler referansım geçmişim diyerek krallıkta iddialılar. Bunlara Beşiktaş'tan Negredo ve Cenk Tosun'u, Başakşehir'den Emmanuel Adebayor'u, Antalyaspor'dan Samuel Eto'o'yu, Galatasaray'dan Gomis'i, Fenerbahçe'nin yeni forveti Roberto Saldado'yu eklemek gerek. Bakalım sezon sonunda krallık tacını hangi oyuncu giyecek?

Ligimizde top koşturan en ünlü forvetlerden biri olan Antalyaspor'lu Samuel Eto'o'nun kariyerinde gol krallığı bulunmuyor. Barcelona ve İnter forması altında lig, kupa ve Şampiyonlar Ligi kupası sevinci yaşayan Eto'o bireysel anlamda gol krallığı sevincini tatmadı.

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN,
GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

ÇOCUĞUNUZ ALERJİK OLABİLİR !..

ÇOCUKLARDA GÖRÜLEN besin alerjisi, çoğu kişi-de bir soruna sebep olmayan bazı besinlere karşı vücudun aşırı tepki göstermesi olarak tanımlanıyor. Alerjinin ilk safhalarında cilt kuruluğu, yanaklarda pütürleşme ve döküntü gibi reaksiyonlar gözlem-leniyor. İlerleyen dönemlerde ise kusma ya da ishal olarak kendini gösterebiliyor.

Uzmanlara göre, besin alerjilerinin ana sebebi as-lında çocukların genetik alerjik özelliği taşımaları. Ailedeki yatkınlık, çocuğu da etkileyebiliyor. Aile içerisinde anne, baba ya da kardeşlerinde bronşiyal astım, atopik dermatit, alerjik rinit veya besin aler-jisi gibi alerjik etiyolojiye bağlı hastalıklar görülen bebekler, besin alerjisi bakımından yüksek risk gru-bunda değerlendiriliyor.

Besin alerjileri bebeklerdeki en yaygın rahatsızlık-lardan biridir. Öyle ki; yalnızca anne sütüyle besle-nen bebeklerde de alerji görülebiliyor. Bu bebekler, anne sütünde bulunan bir maddeye dahi reaksiyon gösterebiliyor. Çocuklarda besin alerjisine neden olan yiyeceklerin başında fıstık, fındık, ceviz gibi kuruyemişler geliyor.İnek ve diğer hayvanların süt-leri, yumurta, balık, baharatlar, çikolata, kakao, ısı-takoz, çilek, mandalina, domates, mayalar da risk barındıran diğer besin maddeleridir. Sitrik asit, azo boyaları, benzoik asit gibi maddeler içeren yiyecek ve içeceklere de dikkat edilmeli.

İLAÇLAR DA ALERJİYE YOL AÇABİLİR

Besin maddelerinin yanında penisilinler, kükürt, sakinleştiriciler (sedatifler), ağrı kesici ateş düşü-rücüler (analjezikler), kabızlık gidericiler (laksatif-ler), hormonlar, idrar söktürücüler (diüretikler) ve aspirin gibi ilaçlar da alerjiyi tetikleyebiliyor. Alerjen maddeler kimi zaman yaşamsal tehlikelere varan çok dramatik tablolar ortaya çıkarabiliyor.

BESİN ALERJİSİ NASIL ANLAŞILIR?

Besin alerjisi hafiften ağıra doğru bir ilerleme gös-terir. Sebebi anlaşılamayan kusmalar ve kabızlık te-mel belirtiler olarak değerlendiriliyor. Belirti olarak kaşıntı, vücutta kızarıklık, deri kabarıklıkları, dudak, gözler, kulaklar ve eklemlerde şişkinlikler, yüksek ateş, nefes borusunun daralması sonucu ortaya çı-kan yutkunma zorluğu, daralma ilerlerse boğulma hissi, tansiyon düşmesi, baygınlık ve şok geçirme görülebiliyor.

Ayrıca bebeklerde yaşanabilen 3 haftadan uzun süren şiddetli gaz sancısı da besin alerjisinin işareti olabilir. Besin alerjisinden şüphe edilmesi için say-dığımız bu belirtilerin tamamının gözlemlenmesine gerek yoktur. Herhangi biri dahi akıllara besin aler-jisi ihtimalini getirmelidir. Dikkat edilmesi gereken diğer bir konu ise, çocuk herhangi bir besine karşı alerjik tepki gösteriyorsa, farklı besin türlerine de alerji geliştirebilir.

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com

Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

TASARIM

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com

Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@ Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDITÖRÜ

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

REKLAM | info@Tr724.com

E-GAZETE | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

@Tr724com

/Tr724com